

அருள் இளி

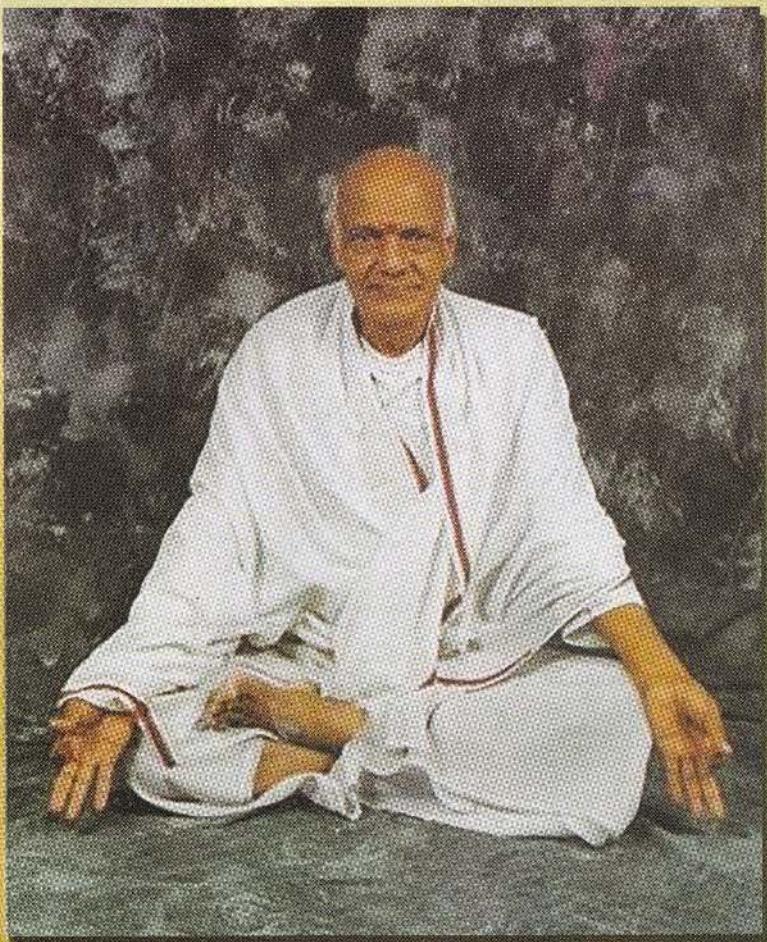
வற்றாப்பஸ அம்மன்

நீர் விளக்கேற்றி நின்றெனச் சுரண்டைவோம் தாயே

வெளியீடு

ஹாலூ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, கிலங்கை 2018

ஒத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு

ஒத்மஜோதி மஸ் தந்து
ஒள்ம ஞானம் பாப்யிய சீலர்
ஒத்ரவற்ற சிறுவர்களை காத்து
அவர் வாழக் ககதழியில் இல்லம் அமைத்த தந்தை
அறங்காக்க அயராது பாதயாத்திரை செய்து
அங்கில இலங்கை முழுவதுமலைந்த அண்ணல்
ஒர் அறிவார் அவர் சேவை இன்று
ஓம்பல்வாணி அழியில் அவர் நின்று ஒசி தநுவார்.

அஞ்சளை

(மாதாந்த சஞ்சக)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஜூ. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

திரு. ச. ஏழுநாயகம் அவர்கள்

சிற்கிரை மாத மன

வெளியீடு : மீட் தூர்க்குடிநோயில் தேவஸ்தானம்,
தெல்லியியறை, தென்கெ.

2018

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
face book : [tellidurga@gmail.com](https://www.facebook.com/tellidurga/)

பதிவு எண்: ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019-3

போரில் அழிந்த சைவத்திருக்கோவில்களின்
புனருத்தாரணத்துக்குப்பாதிய நிதியினை
அரசு வழங்கலிலவன்டும்.

கடந்தகாலப் போர்ச்சுமூலால் அழிந்த சைவத்திருக்கோவில்களை மீளவும் கட்டிக்காப்பதற்கு அரசு போதிய நிதி வழங்கவேண்டும். பல கோடி பெறுமதியான கட்டடங்களும் கோவில் உடமைகளும் சீரமிந்துபோன நிலையில் மிகுந்த வேதனையோடு கோவிலைச் சார்ந்த மக்கள் வழி தெரியாது நிற்கிறார்கள். குறிப்பாக வலிவடக்குப் பகுதியில் பல கோவில்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. மயிலிட்டி, தையிட்டி, பலாலி, கட்டுவன், வீமன்காமம், குரும்பசிட்டி, மாவிட்டபுரம், காங்கேசன்துறை போன்ற இடங்களில் கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டன மட்டுமன்றி பாரம்பரியமாக வழிபாடு செய்துவந்த தெய்வ விக்கிரகங்களை அபகரித்துள்ளனர். முற்றாக இராணுவக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்த இக்கோவில்களின் உடமைகளுக்கு யார் தான் பொறுப்புக்கூறுப்போகிறார்கள்.

வீடுகளை இழந்து பரிதாப நிலையில் வலி வடக்கு மக்கள் தவித்தபோதிலும் புலம்பெயர் உறவினர்களின் உதவியோடு தமது வீட்டினைக் கட்டுவதற்கு முதல் தங்கள் குலதெய்வக் கோயில்களை மீளக் கட்டுவித்தலில் அதிக அக்கறை செலுத்தி வருகின்றனர். இந்து கலாசார அமைச்சு சில கோவில்களுக்கு சிறுதொகைப் பணம் புனருத்தாரணத்திற்கு வழங்கியுள்ளனர். அப்பணம் ஆலயக்கட்டுமானத்திற்கு எவ்வகையிலும் போதாது. சாதாரண பூசைப்பொருட்களிலிருந்து வழிபாட்டு விக்கிரகங்கள்

வரை மக்கள் புதிதாகத் தேடும் நிலையில் உள்ளனர். மாகாண முதலமைச்சர் முதல் பாராஞ்சுமற் உறுப்பினர் அனைவரையும் நாடி தமது வேண்டுதல்களை ஆலய அறங்காவலர்கள் விடுத்தவண்ணமுள்ளனர். சில அரசியல் பிரமுகர் களை அழைத்து அவர்கள் கையினால் அத்திவாரக்கற்களை நாட்டிவிட்டு காத்திருக்கின்றார்கள். பயனேதும் கிட்டவில்லை.

காங்கேசன்துறையிலுள்ள குருநாதர் சவாமி கோயில் முற்றாக இடித்து அழிக்கப்பட்டு வெறும் தரவையாகக் காட்சியளிக்கிறது. சமீபத்தில் மயிலிட்டியில் விடப்பட்ட இடங்களிலுள்ள கோயில்களின் சின்னாபின்னக் காட்சியை வர்ணிக்கமுடியாது. திருத்தேர்கள் ஏரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கொடுமையை யார்தான் எடுத்துரைப்பர். இலங்கை அரசாங்கம் சைவத்திருக்கோவில்கள் அழிவு தொடர்பாக ஆராய்வதற்கு ஆணைக்குமு ஒன்றை நியமித்து முறையான நட்டாடு வழங்கவேண்டும். இவ்விடம் தொடர்பாக அனைவரும் சரியான முறையில் அக்கறையெடுத்தல் வேண்டும். இழப்பீடுகள் தொடர்பாக சீரிய முறையில் அரச அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து உரிய நடவடிக்கையில் இறங்கவேண்டும். மேலும் வலி வடக்கில் விடுவிக்கப்படாத பகுதிகளில் பல ஆலயங்கள் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- மூசிரியர்

சிவபூமி கண்தான சபை

தானாங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கள். உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்றிருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்திற்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன்
021 - 222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்
Dr. ச. குதூசன்
021 - 222 3645

யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் சோதிடம்

கலாநிதி மா. வெநாதன்

அற்முகம்

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வும் வளமும் தனிச் சிறப்புடையவை. அவர்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பலவாகும். யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வியலில் தொன்றுதொட்டு சோதிடப் பண்பாடு காணப்படுகின்றது. அவர்களது வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு கூறிலும் சோதிட நம்பிக்கை பிண்ணிப் பிளைந்து விளங்குகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் சோதிடம் பெறும் இடத்தினை எடுத்துக் காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பண்பாடு - ஒரு வளக்கம்

பண்பாடு என்பதற்குப் பலரும் பலவிதமான விளக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர். மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகச் சேர்ந்து வாழும்போது கற்ற நடத்தை முறைகளும், பழக்கங்களும் மரபுகளும் சேர்ந்த ஒரு தொகுதியே பண்பாடு ஆகும். பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கநெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும், மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து பிற திறமைகளும், பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுத்தொகுதி என்பார் எட்வர்ட் பர்ணட் டைலர். இத்தகைய பிண்ணணியில் யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் சோதிடம் பற்றிஇங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

சோதிடம் - ஓர் அற்முகம் :

சோதிடம் என்பதை சோதிஷம் என்றும் அழைப்பார். சோதிடம் எனும் சொல் வடமொழியில் “ஜ்யோதிஷம்” எனக் கூறப்படும். “ஜ்யோதிஷம்” என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு “ஓளியினுடைய சாத்திரம்” என்பது பொருளாகும். “சோதி” என்பதற்கு, கூரியன், ஓளி, நட்சத்திரம், கிரணம், தீ, தீபம், கடவுள், சிவன், அருகன், ஞானம் எனப் பல பெயர்கள் உள்ளன. இதன்படி “ஜ்யோதிஷம்” என்பதற்கு ஞானத்தை அல்லது அறிகவெத் தரும் ஓளி என்று பொருள் கூறலாம். சோதிட சாத்திரம் ஓளியைப் பற்றியதேயாகும். கூரிய உதயத்தை ஆரம்பமாகக் கொண்டே ஒவ்வொருநாளும் கணிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பகனும், இரவும் முறையே கூரியன் உதித்தலையும், கூரியன் மறைதலையும் கருத்திற் கொண்டே கணக்கிடப் படுகின்றது. கூரியன் எந்த இராசியில் காணப்படுகின்றாரோ அதுவே அந்த மாதமாகும் என்பது சோதிடத்தின் அடிப்படையாகும். கூரியன் மேட இராசியில் தொடங்கி மீன் இராசிவரை சென்று, திரும்பவும் மேட இராசிக்கு கூரியன் வரும் காலம் ஓர் ஆண்டாகும். இவ்வாறு அறுபது சுற்றுக்கள் கொண்டது ஒரு வட்டமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஓளி தரும் கூரியனங்க் கொண்டே காலங்கள் கணக்கிடப்படுவதால் இச் சாத்திரம் “ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரம்” என்று பெயர் பெற்றது.

ஒருவர் பிறக்கும் நேரத்தில் விண்ணில் உள்ள நட்சத்திராங்கள் அல்லது கோள்கள் என்பன இருக்கும் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்தம் ஆயுள், இயல்புகள், வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றைக் கணிப்பது சோதிடமாகும். அதாவது ஒருவர் பிறந்த நேரத்தில் பிறந்த இடத்தில் நின்று நோக்கும்போது வான வெளியிற் காணப்படுவதாகிய சூரியன், சந்திரன் முதலிய கோள்களின் சரியான நிலைகள் அமைக்கப்பட்ட படமே சோதிட சாஸ்திரம் கூறும் ஜனனக்குறிப்பு அல்லது ஜாதகம் எனப்படும். ஜனனக் குறிப்பு பார்த்தல் மட்டுமே சோதிடம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இதுதவறாகும்.

சோதிட சாத்திரம் கணித ஸ்கந்தம், ஜாதக ஸ்கந்தம், ஸம்-ஹிதா ஸ்கந்தம் எனும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. பஞ்சாங்கம் கணிக்கும் விதத்தைக் கூறுவது கணித ஸ்கந்தம் ஆகும். சாதகன் பிறந்த காலத்தில் காணப்படும் கோள்களின் அமைப்பினால் ஏற்படும் பலாபனங்களையும், யோகங்களையும் கூறுவது ஜாதக ஸ்கந்தம் ஆகும். ஸம்-ஹிதா ஸ்கந்தம் முகவர்த்தம், வாஸ்து, வருஷபணி, ஆரூடம் என்ற நான்கையும் தன்னுள் கொண்டு விளங்குகின்றது.

தினாந்தோறும் செய்யவேண்டிய கடமைகளுக்கும், விசேஷமாகச் செய்யவேண்டிய செயல்களுக்கும் நல்ல நேரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வழியைக் காட்டுவது முகவர்த்தமாகும். கோயில்கள், அரண்மனைகள், வீடுகள், மடங்கள் ஆகியனவற்றைக் கட்டவும், குளம், கிணறு என்பவற்றைத் தோண்டுவதற்கு ஏற்ற நல்ல நேரம் என்பவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வழிகாட்டுவதுதம் வாஸ்து ஆகும். உலகில் தற்போது நன்மை உண்டாகுமா? அல்லது தீமை ஏற்படுமா? மழைவளம் சிறக்குமா? நாடு நலம் பெறுமா? ஆகியன பற்றிய வானிலை முன்னரிவிப்பினைத் தருவது வருஷபணி ஆகும். ஆரூடம் என்பதற்கு ஏறியிருத்தல் என்பது பொருளாகும். ஒருவர் தன் மனத்துள் ஒரு செயலை நினைத்துக் கொண்டு தான் வந்த காரியம் இனிதே நிறைவேறுமா எனக் கேள்வி கேட்கும்போது, அப்பொழுது உள்ள கோள்களின் நிலைகளைக் கொண்டும், பஞ்சப்பட்சி முதலியனவற்றைக் கொண்டும் பலன்றியும் வழியை விளக்குவது ஆரூடம் ஆகும். இவை ஒவ்வொன்றும் பற்றி அறிவதற்குத் தனித்தனி நூல்கள் உள்ளன.

சோதிப் - ஒரு தெய்வீகக்கலை

அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் சோதிடக்கலை ஒரு தெய்வீகக் கலையாக விளங்குகின்றது. எனவே சோதிடம் கூறுவோர் தெய்வீக பலம் பெற்றவர்களாக விளங்கவேண்டும். வெறும் புத்தகப் படிப்பினாலோ, பட்டறிவினாலோ அல்லது வெறும் அறிவாராய்ச்சியினாலோ சோதிடத்தை உள்ளபடி உணரமுடியாது. தெய்வீக ஆற்றல் பெறாதவர்கள் இக்கலையைப் போதித்தால் அது அவர்களுக்கே ஆபத்தாக முடியும். இது பற்றி மகரிழி தயானந்த ஜோதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர் :

“தெய்வீக்க கலையான சோதிடக் கலையை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளவோ, அதைத் தொழிலாகக் கொண்டு செயல்படவோ அவன்டுமானால் கண்டிப்பாக அந்த நபருக்கு தெய்வபலம் தேவை. தெய்வபலம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இக்கலை வசப்படும். நவக்கிரகங்கள் தன் செயல்களையும் இயக்கத்தையும் உணர்த்துவார்கள். அப்படி அல்லாமல் ஒருவர் எத்தனை நூல்கள், கிரந்தங்கள் படித்தாலும், கணிதங்கள், ஆராய்ச்சிகள் செய்தாலும் இக்கலையைப் பற்றியும், இதன் இயக்கத்தைப் பற்றியும், அருமை பெருமைகளையும் தெரியுமாடியாது. இவர்கள் சொல்லும் பலாபலன்கள் சரிவர நடக்காது. எவ்வகையிலும் தெய்வீக்கத்தொடர்பு இல்லாதவர் இக்கலையைக் கையாண்டால் அவர்களைப் படுகுழியில் தள்ளிவிடும். தரித்திர நிலையைத் தந்து பலர் இழிவாகப் பேசும் நிலைக்கு உள்ளாக்கிவிடும்”. தெய்வீக ஆற்றல் இல்லாத பலரே, இன்று சோதிடராக வர்த்தக நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுவதனால் இத் தெய்வீக்க கலையின் பெருமை எங்கும் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது.

சோதிடம் சொல்பவர்களுக்கு அம்பிகையின் திருவருள் இருக்க வேண்டுமென்பதையும், அதன் காரணமாகவே தான் சமூகத்திற்குச் சேவை செய்ய முடிந்ததென்பதையும் அமர் அரூட் கவியரச் சீ. விநாசித்தம்பிப் புலவர் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “நயினாதீவ கந்தையா ஆசிரியர் நன்கு சோதிடம் படித்தவர். அவர் எனக்குச் சில சோதிட நுட்பங்களை அடிக்கடி சொல்லுவார். படிப்படியாகச் சோதிடத்தில் திறமை பெற்றேன். அவருக்கு அக்காலம் குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லை. யான் அவருக்குச் சொன்னேன் உங்களுக்கு விரைவில் “குழந்தை வரும்” நாகபூரிணி அருள் கிடைக்கும். அவர் எதுவும் பேசவில்லை. கல்லூரி விடுமேறைவிட்டு ஊர் சென்று திரும்பியதும் என்னைத் தேடிவந்து ஆனந்தக் கண்ணீர்விட்டு பத்து வருடமாகக் குழந்தையில்லை. தற்போது நீங்கள் கூறியபடி மனைவி கர்ப்பவதியாயிருக்கிறார். நீங்கள் குருவுக்கு மிஞ்சிய சீஷன் என்றார். படித்த நூல் ஆதாரத்திலும் பார்க்க தெய்வசித்தியும் அம்பிகையின் அருளும் உங்களுக்குண்டு என்று என்னை ஆசீர்வதிந்தார். பின்பு எனது சோதிடக்கலை வளர்ந்து மக்களுக்குச் சோதிட ஆலோசனை கூறுமளவுக்குப் பகிரங்கமாகியது. அது வேதத்தின் ஓர் அங்கம். ஆகையால் இறைவியின் திருவருளாலேயே சோதிடப்பலன் சொல்லமுடியும். இதனால் சமூகத்திற்குச் சேவை செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது”.

இவற்றை நோக்கும்போது சோதிடம் ஒரு தெய்வீகத் தொடர்படைய கலை என்பது தெளிவு பெறுகின்றது.

பிரதான சோதிடரால்கள் :

யாழிப்பாணத்து மக்களின் பண்பாட்டுக் கோஸங்களில் சோதிடத்தின் தாக்கமும் செல்வாக்கும் அதிகமாகக் காணப்படுவதற்கு மன்னர்களின் ஆதாவடன்

ஆழத்தில் தோன்றிய சோதிட நூல்கள் பிரதான காரணமாக அமைந்ததென்னாம். யாழ்ப்பானத்து அரசனாகிய செகராஜசேகரன் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட “செகராசசேகரமாலை” என்னும் சோதிட நூல் வாழ்வியலையும் சோதிடத்தையும் இணைக்கும் பெற்றியதாய் விளங்குகின்றது. இந்நாலில் கடவுள் வாழ்த்துடன் மகளிர் வினைப்படலம், மைந்தர் வினைப்படலம், மனவினைப்படலம், ஊழ்வினைப்படலம், பலவினைப்படலம், வேந்தர் வினைப்படலம், கோசரப்படலம், யாத்திரைப் படலம், மனவினைப்படலம் என்ற ஒன்பது படலங்கள் உள்ளன. இப்படலங்களில், ஒருவரின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை செய்யப்படும் கருமங்களில் சோதிடம் இணைந்து விளங்குவது விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாலில் பெண்கள் ருதுவாகுங் காலத்தில் உள்ள வாரம், திதி, நட்சத்திரம் ஆகியனவற்றிற்குரிய பலன்கள், விவாகம் செய்வதற்கு வேண்டிய முக்கியமான பொருத்தப்பலன்கள், நோய் வந்தால் எந்த நாட்களில் மருந்துண்ணல், ஒருவர் இறந்ததைத் தொடர்ந்து செய்யப்படும் தகனம், சிரார்த்தம் பற்றிய விடயங்கள், புதிய வஸ்திரம் அணியும் காலம், பிரயாணத்திற்குரிய நாட்சிறப்புகள், வீடு கட்டுவதற்கான விதிகள், உழவுத்தொழில் செய்வதற்குரிய நாட்கள், அரசர்கள் செய்யும் கருமங்களுக்குரிய நாட்கள் ஆகியனவும் மற்றும் பின்னளைகளின் பலன் எதுவரை பிதா மாதாவுக்குள்ளதென்ற விபரங்களும் இன்னும் பலவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

தேனுவரைப் பெருமாள் என்று வழங்கும் போசராசபண்டிதர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட சரசோதிமாலை எனும் சோதிட நூல் வாழ்வியற் கோலங்களை சோதிட நோக்கில் நோக்கும் சோதிடத்தின் ஒரு களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது. இந்த நாலின் பாயிரத்தையுடேது சோடச கருமப்படல், ஏர்மங்கலப்படலம், பலகருமப்படலம், அரசியற்படலம், யாத்திரைப்படலம், மனைசெயற்படலம், தெய்வவிரதப்படலம், குணா குணப்படலம், சுபாசுப்படலம், நாழினகப்படலம், சாதகப்படலம், நகூத்திர தெசைப்படலம் என பன்னிரெண்டு படலங்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாண விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை அறிவுரையும் இந்த நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஏர்மங்கலப்படலம் யாழ்ப்பானத்து மக்களுக்கென்று தனியாகச் செய்யப்பட்டது போல் தெரிகின்றது. பல சோதிட நூல்களில் காணப்படாத அரிய விடயங்கள் இந்த நாலில் உள்ளன. இந்நாலில் விரத நிர்ணயம் மிகவும் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குழந்தைகளின் அரிட்டக்குற்றம் மிகவும் விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இலங்கையின் இராசி துலாம் என்பது இந்த நாலிலேயே முதன் முதல் உள்ளது. இதன்படி இப்போது இலங்கை நாட்டிற்கு வியாழன் ஜன்மத்தில் உள்ளது. ஜன்ம வியாழ காலம் நல்லதல்ல.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சரசோதிமாலை மற்றும் செகராசசேகரமாலை ஆகிய சோதிட நூல்களின் தாக்கத்தினால் யாழ்ப்பானத்தில் வாக்கிய பஞ்சாங்கம், திருக்கணித பஞ்சாங்கம் என இரு பஞ்சாங்கங்கள் தோன்றின.

இவ்விரு பஞ்சாங்கரின் தோற்றுக்கும் மேலுள்ள இரு சோதிட நூல்களே அடிப்படை எனலாம்.

வாழ்வில் சோதிடம்

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வில் சோதிடம் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வியற் கூறுகளை நுணுகி நோக்கும்போது அறிந்தோ, அறியாமலோ அல்லது தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அவர்களின் வாபழ்வில் சோதிடத்தின் தாக்கம் இடம் பெற்றிருப்பதனைக் காணமுடிகின்றது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மட்டுமல்லாது, இறப்பிற்குப் பின்னருரும் யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் சோதிடத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்களாக விளங்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

“நானும் கோனும் நல்லது செய்யும்”, “நான் செய்வதை நல்லவர் செய்யார்”, “நல்லவர் செய்யாததை நாட்கள் செய்யும்” என்னும் முதுமொழிகள் வாழ்வில் சோதிடம் பெற்றிருக்கும் இடத்தினை வலியுறுத்துகின்றனவாக உள்ளன.

ஜனங்க் குறிப்பு ஏழைதுதல்

ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் அக்குழந்தையின் வாழ்வில் நடக்கப்போவதை அறிய ஜனங்க்குறிப்பு அல்லது ஜாதகம் எழுதிப்பார்க்கும் பண்பாடு காணப்படுகின்றது. ஒரு குழந்தை பிறக்கும் நேரம் கூரியதயம் முதல் எத்தனையாவது நாழிகை எனக்கணித்து அந்த நேரத்தில் கூரியன் எந்த ராசியில் நின்றாரோ அந்த ராசியே குழந்தை பிறந்த இராசியாகும். இந்த ராசியையே இலக்கினம் எனவும் உதய இலக்கினம் எனவும் கூரிய இலக்கினம் எனவும் கூறுவர். சந்திரன் நிற்கும் இராசி சந்திர இலக்கினம் எனப்படும். பஞ்சாங்கத்தைத் துணைக்கொண்டு சோதிடர் சாதகம் குறிப்பர். சாதகத்தின் துணைக்கொண்டு அக்குழந்தையின் ஆயுள்நிலை, தாய், தந்தை, குடும்பத்தினர் பற்றிய விபரங்கள், அக்குழந்தையின் எதிர்காலம் எப்படி அமையும் என்பது பற்றியெல்லாம் கூறுவதைச் “சாதகம்” என்ற பெயரால் குறிப்பிடுவர்.

ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவது பற்றியும் அறியச்சாதகம் துணைபுரிவதால் சாதகமே சோதிடமெனப் பெயர்பெறலாயிற்று எனலாம். ஒருவரின் ஜனங்க் குறிப்பில் உள்ள கோள்களின் நட்பு, ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீசம் என்பவற்றை உணர்த்துதலே சாதகம் என்பர். எந்தெந்த நாட்களை நீக்கி எந்தெந்த நாட்களில் கணவன் மனைவி கூடினால் நன்மக்கள் பிறப்பர் என்பதை அண்ணாமலை சகிதம் (70) வாயிலாக அறியலாம்.

குறந்தையைத் தொழிழில் கீத்துதல்

குழந்தை பிறந்த பிறகு “தொட்டிலில் போடுதல்” என்ற சடங்கு இடம் பெறும். இதனை நல்ல நாள் நேரம் பார்த்தே செய்வர். பின்னை பிறந்த 10, 12, 16, 32 ஆகிய

நாளில் நல்ல தினத்தில் பிள்ளையைத் தொட்டிலில் போடுவர்.

குழந்தைக்குப்பெய்யுடல்

குழந்தைக்கு பெயரிடும்போது நல்ல நாள் பார்த்தே பெயரிடுகின்றனர். குழந்தையின் நட்சத்திரத்திற்குரிய எழுத்தை முதலாகக் கொண்டே பெயரிடும் பண்பாடு நிலவுகின்ற போதும் பெரும்பானும் இன்று என் சோதிட அடிப்படையில் பிறந்த திகதிக்கு ஏற்றவாறு பெயரை அமைக்கும் பழக்கம் காணப்படுகின்றது.

பிறந்தநாள் விழா

பிறந்தநாள் என்பது ஒருவருடைய நட்சத்திரமாகும். ஒருவர் பிறக்கும் நாளில் விண்ணில் சந்திரன் இடத்திலிருக்கின்ற மீனே அவருடைய நட்சத்திர (நாள்மீன்) மாகிறது. பிறந்த நட்சத்திரத்தை பிறந்தநாள் விழாவாகக் கொண்டாடும் வழக்கம் இங்குள்ள அந்தணப் பெருமக்கள் மத்தியிலேயே அதிகமாக நிலவுகின்றது. பெரும்பாலான மக்கள் பிறந்த ஆங்கிலத் திகதியையே பிறந்தநாள் விழாவாகக் கொண்டாட வருகின்றனர். “பரணி பிறந்தவன் தரணி ஆள்வான்”, “ஓனத்தான் உலகு ஆளும்” என்ற முதுமொழிகள் நட்சத்திரத்திற்கும் பிறந்த நாளுக்குமுள்ள தொடர்பைச் சுட்டிற்கின்றன.

விரதங்களும் விழாக்களும்

விரதங்களிலும் விழாக்களிலும் சோதிடம் முக்கியம் பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. மாதம், திதி, நட்சத்திரம், வாரம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே விரதங்களும் விழாக்களும் நடைபெறுகின்றன. கந்தஷ்டி, கோகுலாஷ்டமி, தை அமாவாசை, நாகசதுர்த்தி (தீபாவளி), பெள்ளாமி, மகாளை அமாவாசை, விஜயதசமி, வைகுண்ட ஏகாதசி, இராமநவமி முதலியன திதிகளை முன்னிட்டு நடைபெறும் விரதங்களாகும். தைப்பூசம், மாசி மகம், பங்குனி உத்தரம், வைகாசி விசாகம், ஆளி உத்தரம், ஆடிப்பூரம், ஆவணி அவிட்டம், மார்கழித் திருவாதிரை என்பன நட்சத்திரங்களை முதலாகக் கொண்டு செய்யப்படும் விரத நாட்களாகும். இங்குள்ள ஆலயத் தீர்த்தத் திருவிழாக்கள் பெரும்பானும் பூரணையில் நடைபெறுவது வழக்கமாகும். இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தவரின் விரதங்கள், விழாக்கள் என்பவற்றுடன் சோதிடம் இணைந்திருப்பது நோக்கற்பாலதாக உள்ளது.

வீடு கட்டுதல்

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்று வீடு கட்டுதல். வீடு கட்டுதலிலும் சோதிடத்தின் செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றது. வீட்டின் கட்டுமானப் பணிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நாள்கோள் பார்க்கும் பண்பாடு யாழ்ப்பாண மக்களிடம் உண்டு. “மனையடி சால்திரம்” பார்த்தல் என்ற சோதிடப் பண்பாடு வீடு கட்டுவதில் தன் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றது. “வாஸ்து” என்ற பெயரில் இது அழைக்கப்படுகின்றது. வாஸ்து சம்ஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு வீடு, பூமி, வீடு கட்டக்கூடிய மனை, இடம்,

வாழுமிடம் எனப் பல பொருள்கள் உள்ளன. ஆனி, புரட்டாதி, மார்கழி, பங்குனி ஆகிய மாதங்களில் வால்து புருஷன் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதில்லை. வால்து புருஷன் உறங்கும் மாதங்களில் வீடு கட்டத் தொடங்கக்கூடாது. வால்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதம், நாள், நாழிகை அறிந்து அந்த நேரத்தில் வீடு கட்டத் தொடங்கவேண்டுமென்பதால் அந்த மரபு யாழ்ப்பாணத்தின் பல இடங்களில் பின்பற்றப்படுகின்றது. இருந்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் அசாதாரணமான கழ்நிலைகளினால் மனையாசி சால்த்திரத்தின் வலுக்குறைந்து வருகின்றதெனலாம்.

வீடு குடிபுகுதலுக்கும் நல்லநாள் பார்க்கும் வழக்கம் தொடர்ந்து வருகின்றது, பரணியிடன் கூடிய ஞாயிறு, சிந்திரையிடன் கூடிய திங்கள், உத்தரத்துடன் கூடிய செவ்வாய், அவிட்டத்துடன் கூடிய புதன், கேட்டையிடன் கூடிய வியாழன், பூராடத்துடன் கூடிய வெள்ளி, ரேவதியிடன் கூடிய சனி மனை கோல ஆகாத நாட்களாகும். முக்கியமான காலற்ற, உடலற்ற, தலையற்ற நடசத்திரங்களை மனைகோல விலக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு வீடுகூட்டுவதிலும், புதுமனை புகுவதிலும் சோதிடம் தொடர்புற்றே நிற்கின்றது. வீடு கூட்டுவதற்கு சோதிடம் துணைபுரிவது போல கிணறு அமைப்பதற்கும் சோதிடம் பார்க்கும் மரபு தொடர்கின்றது. ஒரு வீட்டில் கிணறு எந்த இடத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்பதற்கான விதிமுறைகள் “கூவநூல்களில்” கூறப்பட்டுள்ளன.

சிந்திரை, வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் கிணறு வெட்டத் தொடங்கினால் நல்ல நீர் கிடைக்கும். ஆடியும் ஆவணியும் மத்திமமாக அமையும். சோதி, மூலம், பரணி, ஓணம் என்ற நான்கு நடசத்திரங்களும் கிணறு வெட்டுவதற்குப் பொருந்தாதவையாகும்.

பயணம், வாணிபம் என்பன செய்வதற்கு மட்டுமன்றி புத்தாடை உடுத்தல், மருந்து சாப்பிடுதல், கல்வி கற்கத்தொடங்குதல் என்பவற்றிலும் சோதிடத்தின் செல்வாக்கு யாழ்ப்பாணத்தவரிடம் மிகுதியாக உண்டு.

திருமணப்பொருத்தம்

திருமணம் நிகழும் மணமக்கள் இருவருக்கும் திருமணப் பொருத்தம் பார்த்து அவை பொருந்தவேண்டுமென்ற சோதிடப் பண்பாடு தொன்றுதொட்டு இன்று வரை கடைப்பிழக்கப்படுகின்றது. இன்று கிரகப்பொருத்தம், செவ்வாய்ப்பொருத்தம் என்பன அதிகமாகப் பார்ப்பதால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெண்கள் திருமணம் செய்யமுடியாத ஒரு நிலை தென்படுகின்றது. திருமணம் செய்வதற்கு தினம், கணம், மாகேந்திரம், ஸ்திரீ தீர்க்கம், யோனி, இராசி, இராசிக்கதிபதி, வசியம், இரச்ச, வேதை என்ற பத்துப் பொருத்தங்களைப் பார்க்கும் பண்பாடு காணப்படுகின்றது.

பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் பண்பாடு

எந்த ஒரு செயலைச் செய்யத்தொடங்குவதற்கு முன்னர், வாக்கிய பஞ்சாங்கம் அல்லது திருக்கணித பஞ்சாங்கத்தைப் பார்ப்பது பலரின் வழக்கமாக உள்ளது. பஞ்சாங்கம் என்பதற்கு ஜந்து அங்கங்களைக் கொண்டது என்பது பொருளாகும். திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்பனவே அந்த ஜந்து அங்கங்களாகும். இந்த ஜந்தினுள் இன்று முதல் மூன்றையும் முக்கியமாகப் பார்த்தே கருமாங்களை மக்கள் ஆற்றிவருகின்றனர். எந்த நல்ல செயலுக்கும் முகூர்த்தம் பார்க்கும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் காணப்படுகின்றது. பஞ்சாங்கம் இதற்குத் துணைபுரிகின்றது. பஞ்சாங்கங்களே தடுமோறும் போது எமது பண்பாட்டு மரபுகளே பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. சோதிட ஆர்வலர்கள் மட்டுமன்றி, இந்துப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுக்கவிரும்பும் ஒவ்வாருவரும் இது பற்றி நன்கு சிந்தித்துச் செயற்படவேண்டிய ஒரு காலகட்டத்திற்கு வந்துள்ளோம்.

முதல்வரை

தொன்றுதொட்டு இன்று வரை யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்கள், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை எங்கள் வாழ்க்கையில் செய்யும் ஒவ்வாரு செயலையும் நாள் கோள் என்பனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டே அசாதாரணமான கூழ்நிலைகள் தொடரும் யாழ்ப்பாணச் கூழ்நிலையிலும் சோதிடப் பண்பாட்டு மரபுகள் பெருமளவு இன்றும் கைக் கொள்ளப் படுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. சோதிடமென்று தெரியாமலேயே சோதிடக்கூறுகள் யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் வாழ் வில் பின்னிப்பிணைந்து விளங்குவதை அறியமுடிகின்றது. அறிவியல் நோக்கில் சோதிடக்கலையை வளர்த்தெடுப்பது காலத்தின் கட்டாயத்தேவயாக உள்ளது.

நாள் : நல்லைக்குழந்தை மலர் - 2006

கோயில் - திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குனித்து புருவருங் கொண்டைசீவி ஓயிற் ருமிளீஸிலியும்
பளித்த சுடையும் பவளீபோற் மேவியிற் யங்கவெள்ளியும்
கீளித்த முடைய ஏந்தவோற் பாதமுங் கணபியெற்றால்
மளித்தப் பிறவியும் கேள்வுதே மித்த மானிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

- 4ம் திருவூறு - திருநாமலை மாவட்டம்

யோகா: எதிர்கால வாழ்வின் பாதுகாப்பான முதலீடு

திரு. சி. ரமணராஜா
விரிவுரையாளர்,
இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அற்முகம்

இந்தியாவில் மிகவும் பழங்காலத்திலிருந்தே குருகுலக் கல்வி முறையில் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்ற யோகாவானது மனதினைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு முறையாகவும் பேணப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. மனதினைப் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சியும், மன ஆற்றலால் உண்டாகின்ற பல்வேறுபட்ட சாதனங்களும், மனம், உடல், செயலுணர்வுகளின் கட்டுப்பாடு, மற்றும் இயற்கைக்கும் மனிதனுக்குமான ஒத்திசைவு முதலியனவும் இணைந்தவாரு உருவாக்கமாக யோகத்துவம் உள்ளது. இதன் விளைவாக யோக தத்துவத்தினை "மனவிஞ்ஞானம்" (Science of mind) எனச் சுட்டித்துக் கூறுவர். உடல் மற்றும் உள்துடன் நெருக்கமான தொடர்பினைக் கொண்டுள்ள யோகக் கலையானது சமகாலச் செல்நெறியில் இன்றியமையாத ஒன்றாக மக்களின் வாழ்வியலுடன் ஒன்றித்துவிட்டது. இதன் தேவை இன்று உலகளவில் உணரப்படும் நிலையில் அதனை முன்னிறுத்தியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பொருள் வளக்கம்

யோகம் என்பது சேர்தல், இணைதல் அல்லது பிரிதல் என இருநிலையில் பொருள் கொள்ளப்படுவதுண்டு. பிரிதல் என்பது உயிர்களின் துன்பத்திற்கு காரணமாக விளங்கக் கூடியதான் உகைத் தொடர்புகளிலிருந்து நீங்குதலாகும். இணைதல், சேர்தல் என்பது உகைத் தொடர்புகளிலிருந்து நீங்கிய ஆன்மாக்கள் பரம்பொருளுடன் ஒன்றித்தலைக் குறிக்கின்றது. சீவனும் பரம்பொருளும் இணைதலாகிய ஆன்மிகப் புணர்ப்பினை (Spiritual Union) யோகமெனும் சொல் சுட்டித்து நிற்பதாக ஞாக்ய வல்கியர் குறிப்பிடுகின்றார். துன்பத்திற்குப் பிரிவு அடிப்படை என்றும், அத்துன்பத்தினை நீக்க வேண்டுமாயின் ஆன்மிகப் புணர்ப்பு அடைதல் வேண்டுமென்றும் தத்துவ வாதிகள் எடுத்துரைப்பர்.

இந்துசமய இலக்கியங்களில் யோகம் பற்றிய சிந்தனைகள் பரவலாக இடம்பெற்றிருந்தாலும் பதஞ்சலி முனிவரின் யோககுத்திரம் இதனை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறுகின்றது. மனம், உடல், மூச்சு ஆகிய அப்பியாசங்களினாலும் தியான முறைமைகளினாலும் கிடைத்தற்காரிய பல்வேறு ; ஆற்றல்களைப் பெற்றிருந்தாலும் இறுதியில் அடையப்பெறுகின்ற மெய்யுணர்தல் என்பது பற்றியதான் சிந்தனையே யோககுத்திரத்தின் அடிப்படைப் பொருண்மையாக உள்ளது. இங்கு

யோகம் என்பது “ஸித்த விருத்தி நிரோதக” என்று விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது... ‘Yoga is restraining the mind – stuff (-chitta) from taking various forms (-Vrittis) என்று சுவாமி விவேகானந்தர் இதனை மொழிபெயர்த்திருக்கக் காணலாம். ஆகவே, பல்வேறு உருவங்களை எடுக்கும் சித்தத்தினைக் கட்டுப்படுத்தி தடுத்து நிறுத்துதலே யோகம் எனவும், மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரண விருத்தி, தூய்மை முதலியவற்றை மேம்படுத்துவதற்குரிய வழிகள் யோக தத்துவத்தினாடாக விளக்கப்பட்டுள்ளன என்பதனையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தொன்மையும் தொப்பச்சீயும்

இந்தியச் சிந்தனையாளர்களினது கருத்துப்படி இந்நெறி வேதகாலத்திற்கும் முந்தியதாகும். இந்திய நாகரிகத்தின் தொன்மையை சிந்துவெளி காலத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் விளக்குவர். சிந்துவெளியில் இடம்பெற்ற ஆராய்ச்சிகள் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற யோகபோன்று அமர்ந்திருக்கும் தொல்பொருள் வடிவம் இதன் தொன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அறிஞருரைப்பர். இந்திய தத்துவங்களின் விரிவாக்கத்திற்கு அடித்தளமாக அமைகின்ற உபநிடதங்களாலும், சிறந்த உளவளத் துணை நூலாக விளங்குகின்ற பகவத்கீதயாலும் மனதினைக் கட்டுப்படுத்தும் யோக நுட்பங்கள் கற்றுத்தரப்படுகின்றன.

யோக தத்துவத்தில் மந்திர யோகம், இலய யோகம், ஹட யோகம், இராஜ யோகம் முதலியன முதன்மைக்குரியனவாகப் பேசப்படுகின்றன. இராஜயோக முறைமைகள் யோகசுத்திரத்தில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இலயயோகம் என்பது மூலாதாரத்தில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தியை படிமுறையில் ஆறாதாரங்களினாடாக சித்தத்தின் உச்சியிலிருக்கும் சிவத்தோடு இணைப்பது என்பர். நம்பிக்கை மருத்துவம் என சுட்டப்படுவதும் நரம்பு, மனம் முதலியவற்றால் பாதிப்புற்றவர்க்கு மந்திர சிகிச்சை அளிப்பதுமே மந்திர யோகத்தில் உள்ளடங்கும். உடலியற் செயற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்தும் அப்பியாச முறைமையே ஹடயோகம் ஆகும். இயம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், ப்ரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் அட்டாங்க யோகமுறைமைகளும் யோகத்துவத்தில் முதன்மை பெறுகின்றன.

“இயம நியமமே என்னிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயாமம் ப்ரத்தியாகாரங்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்கம் ஆவதும் ஆமே”
என்கிறது திருமந்திரம். பதஞ்சலியும்,

“யம நியமாஸன பிராணயாம பிரத்யாஹார
தாரணா த்யான ஸமாதயோ அஷ்டாவங்காளி”

என்கின்றார். பகவத் கீதை கர்ம யோசாக் பக்தி யோகம், இராஜயோகம், ஞான யோகம் முதலிய நால்வகை யோகங்களை பூத்தாள்கின்றது. யோகத்தின் ஆங்கங்களாகச் சொல்லப்பட்டனவற்றை அப்பியாசம் செய்து மனமாசுகளை அகற்றுகின்ற போது, அங்கே மெய்மையின் விழிப்புணர்வை வளர்க்கின்ற ஆன்மா சார்ந்த பிரகாசம் மேலெழும் என்கிறது பதஞ்சலிகூத்திரம்.

இந்து சமயப் புத்தில் யோகம் என்பது ஒரு தத்துவ முறையாக விருத்தியற்றிருப்பினும், அது ஒரு கலையாக மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றித்துவிட்டமை சிறப்பான அம்சமாகும். தற்காலத்தில் விருத்தியற்றிருக்கின்ற அறிவியற் சிந்தனைகளின் ஊற்றுக்கள் பலவும் இந்துசமய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அறிவியலின் அதியுன்னத வளர்ச்சியும், தொழினுட்ப சாதனங்களின் அதிகரித்த பாவனைகளும் மனித இனத்தை முன்னேற்றப் பாதைக்கு இட்டுச்செல்கின்றன எனக் கூறப்பட்டாலும் அவை வாழ்வின் இருப்புக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் அச்சுறுத்தலாக அல்லது சவால்களாகவே உள்ளன. நிலையான அபிவிருத்தி என்ற தோரணையில் பல கைங்காரியங்கள் பொதுநல நோக்கில் அல்லது சிலரின் சுயநல அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் விழுமியங்களற்ற, உடலுள் ரீதியாக நோயுற்றிருக்கின்ற, பிரித்தானும் செயற்பாங்குகளான முரண்பாடு, போட்டி முதலியன வாழ்வாகிவிட்ட சமூகத்தில் அவை ஏத்துணை பொருத்தப்பாடுடையதாக அமையும்?

பழையமகளை இழந்துவிட்டு புதுமைகளைத் தேடி புதுமனிதர்களாக வாழ்வதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். சமயங்கள் மனித வாழ்வினை செப்பனிடுவதற்காகவே தோன்றின. சமயம் என்பது சமூகத்தின் தேவைகளின் அடியாகச் சமூகத்தினிருந்தும் தோன்றியது என்கிறார் எமில் தூர்க்கைக். ஆனால் சமயத்தையும் மனிதன் கேள்விப் பொருளாக்கிவிட்டான் என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் மனமும் உடலும் அமைதியற்ற, நிம்மதியிழந்து, களைப்படைந்து, நோயுற்றுத் துன்பமடைகின்ற காலத்தில் சமயங்கள் காட்டிய பாதைகளைத் தேடும் மனிதர்களாக மாற்றமடைகின்ற துன்பமான குழலையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

உண்மையில் இந்துசமயப் புத்தில் தோன்றி வாழ்ந்து வாழ்வினுடைய அர்த்தங்களை அறிந்து கொண்ட முனிவர்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள், நாயன்மார்கள் என்போர் உடலுள் மேம்பாட்டிற்கான உபாயங்களை அன்றைய காலத்திலேயே இன்றைய அறிவியலாளர்கள் கண்டு வியக்கும் வகையில் வகுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்டவற்றில் இன்று உலகளவில் பிரபலமும் முக்கியத்துவமும் பெற்றிருக்கின்ற யோகாவும் ஒன்றாகும்.

யோகாவை உடல் பயிற்சி சார்ந்த ஒன்றாகச் சிலர் இனங்காண்கின்றனர். வேறு சிலர், ஆன்மிக சக்தியை விருத்தி செய்வதற்கும், வாழ்வின் குறியிலக்கினை அடைவதற்குமான வழியாகக் கருதுகின்றனர். இன்னும் சிலர் வேறுபட்ட வடிவங்களில் அதனை அனுகூகின்றனர். எவ்வாறாயினும் யோகத்தின் முதற்படி சுயகட்டுப்பாடு (இயம்) ஆகும். அது அகிம்சை, உண்மை, நேர்மை, பால்சார்ந்த இச்சைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், மற்றும் உடைமைத் தனமின்மை என்கின்ற ஜந்து உறுதி மொழிகளை தன்னுள் கொண்டுள்ளதாகும். இவ்வைந்து உறுதிமொழிகளும் ஒரு மகா விரதத்தை அளிக்கின்றது. அது சமுதாயப் பிரிவு, இடம், காலம் என்பவற்றைக் கருதாமல் ஞானத்தின் பலநிலைகளைக் கடந்து நீட்சியடைகின்றதாகும்.

யோகாவைப் பொறுத்த வரை எல்லாமும் சாதனமாகி விடும். யோகாவின் குறிக்கோள் அதனை அப்பியாசம் செய்பவர்களை விழிப்புணர்வு உடையவ ராக்குவதேயாகும். உள்ளத்தால் ஏற்படும் ஓவ்வுணர்வு உடையையும் மாற்றத்திற்கு உட்படுத்துகிறது. உடலும் மனமும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகின்ற போது பூரண மனிதனாக அவனும் மாற்றமடைகிறான். இம்மாற்றம் அறியாமையைக் களைவதனால் மட்டுமே ஏற்படுகிறது. தமோற்றமில்லாத பயிற்சியின் மூலம் எது உண்மை எது மாயை என்பதைப் பிரித்தறிவதால் அறியாமை சிதறாக்கப்பட்டுவிடும் என்கிறார் ஓஹோ. விவேகத்தை இடைவிடாது பயில்வதே அறியாமையை ஒழிப்பதற்கான வழியாகும் என்பது பதஞ்சஸி முனிவரின் சிந்தனை. இந்த விவேகமானது யோக அப்பியாசத்தினால் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியது. அறியாமை அகன்று, மனமாச நீங்கி, உள்ளம் தூய்மையடைந்த நிலையில் புதிய சிந்தனையுருவாக்கத்திற்கும் செயலுக்கத்திற்கும் யோக அப்பியாசங்கள் வழிசைமக்கும்.

உலகத்திலே அமைதியையும் சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டுவதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருப்பது ஹத யோகா ஆகும். ஏனெனில் உலக சமாதானமானது ஒவ்வொரு தனிமினிதனுள்ளும் நிலையும் சமாதானத்திலேயே தங்கியுள்ளது. அதாவது ஒவ்வொருவரும் தத்தமது உள்ளத்தில் கூழ்ந்திருக்கும் இருளாகிய கோபம், வெறுப்பு, அவா, நிலையற்ற பொருட்களின் மீதான பேராசை, மற்றும் அறியாமை என்பவற்றை அகற்றினாலன்றி உலகத்திலே சமாதானத்தையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் எதுவுமே வெற்றியளிக்கப்படமாட்டா. இவ்விருளை யோக அப்பியாசம் செய்வதன் மூலமே நீக்கலாம் என்பர் பெரியோர்.

மனம் மற்றும் உடல் நலத்தைப் பராமரித்துப் பேணுவதற்கான அல்லது திட்டமாகத் தக்க வைத்திருப்பதற்கான தேர்ந்த திறனாகவும், உபாயமாகவும் யோகம் உள்ளது. அத்துடன் மனதிற்கும் உடலிற்கும் இடையிலான உறவுகளினுடைய ஆழமான அறிவு, அடிப்படையான பயிற்சி ஆகியனவற்றைப் பெறுவதற்கான மனோ உடலியல் முறைமை சார்ந்த ஒன்றாகவும் இது உள்ளது. யோக மகரிஷி கோபாலானந்தர்,

முறையான பயிற்சி
 முறையாக உடலைத் தளர்த்துதல்
 முறையான முச்சுப் பயிற்சி
 முறையான உணவு
 நல்ல சிற்றனையும் தியானமும்

என்றவாறு யோக தத்துவத்தினை ஜந்து பிரிவுகளாக விளக்குகின்றார். இதன்படி யோகத்தில் முறையான பயிற்சி அவசியம். இத்தகைய பயிற்சியினை நல்ல குருவிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதன் பின் குருவின்றி அப்பியாசம் செய்வதனை வழக்கமாக்கிக் கொள்ளலாம். இங்கு அப்பியாசம் குலவிருது, அப்பியாச வித்தைக்கு அழிவில்லை என்ற முதியோர் உரைகள் நினைவில் கொள்ளத்தக்கன.

யோகா தன்னை உணரவைக்கும் கலை, ஒரு மனிதனை நோயிலிருந்து முழுவதுமாக குணமடையச் செய்து மழுமைத்துவம் உடையவனாக ஆக்கும் அற்புதக் கருவி சாதனமே யோகம், என்ற நிலையில் யோகாவின் சாதனங்களும் முக்கியத்துவமும் இன்று உணர்ப்படுகின்றது. யோகாவைப் பற்றி முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் தற்போது விழிப்புணர்வு மக்களிடையே அமைதியாக அதேவேளை மிக வேகமாக பரவிவருகிறது. அதன் முக்கியத்துவம் இந்து சமய, தத்துவ நிலைகள் கடந்து உலகம் தழுவிய நிலையில் உணர்ப்படுகின்றது. இந்த உணர்திறனை மென்மேலும் அழுத்தம் பெறச் செய்வதில் ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் வகிபங்கு இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தலையாப பணியாக அமைந்திருக்கின்றது.

வருடத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்களையும் நைமித்ய (விசேட) நாட்களாக உகைம் நினைவு கூர்ந்து வருகின்றது. இந்த விஷேட நாட்கள் அவற்றைப் பேணுவதன் முக்கியத்துவத்தினையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. இதன் புரிதல்களும், ஞாபகப்படுத்தல்களும் ஆரோக்கியமான சூழலை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளாகவே அமைகின்றன. இதற்கு உடலாகிய புறமும், மனமாகிய அகமும் ஆரோக்கியமானதாக இருக்க வேண்டும். மனம் வலுவற்று உடல் வலுவற்று, மாறாக மனம் வலுவற்று உடல் வலுவற்றுக் காணப்பட்டால் அது ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்கு உகந்தது அல்ல. இந்த அவசியத்தை உணர்ந்து கொண்ட உகைம், உடலுள் நல மேம்பாட்டுப் பேணுக்கு ஒரு வழியைத் தேடியது. அவ்வழியினாடாக விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தி ஆரோக்கியமான சூழலை தோற்றுவிக்க முன்னந்தது. அதுவே யூன் 21ம் திங்கதி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள சர்வதேச யோகா தினமாகும். இது காலம் தாழ்த்திய கண்டுபிடிப்பு. ஆனாலும் அவசியமானதொன்றாகும்.

“யோகா” என்ற சொல் சமகாலத்தில் உகைம் முழுவதும் உச்சரிக்கப்படும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக மேற்குலக நாடுகளில் இது புகழ் பெற்ற கலாசாரத்தின் ஒருபகுதியாகக் காணப்படுகிறது. இன்று உகைல் சுயபயிற்சி பெற்ற

யோகிகளும், அதற்கான நிறுவனங்களும் யோகப் பயிற்சியினை முன்னெடுத்து வருகின்றன. இளைய சமுதாயத்தினரிடையே காணப்படுகின்ற மன அழுத்தங்கள், உளைச்சல்கள், பழிவாங்கும் எண்ணங்கள், விட்டுக்கொடுப்பற்ற தன்மைகள், புரிதலின்மைகள், வன்முறைகள், முறையற்ற பாலியல் நடத்தகைள் முதலிய சமூகப் பிறழ்வுகளில் இருந்து நீக்கி ஆரோக்கியமான உடலமைப்பையும், உளநல்த்தையும் மேம்படுத்துவதற்கு யோகாவைச் சாதனமாக்கியுள்ளனர்.

யோகாவை சர்வதேச தினமாக பிரகடனப்படுத்தும் யோசனையானது 2014ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 27ம் திகதி இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடியினால் ஜக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபையில் ஆற்றிய உரையின் போது விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதன்படி யோகாவை சர்வதேச தினமாக பிரகடனம் செய்யும் தீர்மானம் 2014ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 11ஆம் திகதி ஜக்கிய நாடுகளுக்கான பொதுச்சபையில் அதன் இந்தியத் தூதுவரால் முன்மொழியப்பட்டது. அச்சுந்தர்ப்பத்தில் ஜ.நாவின் இனை அனுசரணையாளர்களான 193 உறுப்பு நாடுகளில் 178 நாடுகள் இனைந்து கொண்டன. இவற்றுள் இல்லாமிய நாடுகளும் உள்ளடங்குகின்றன என்பது சிறப்பம்சம்.

ஜ.நாவில் முன்வக்கப்படும் பொதுவான விடயம் தொடர்பான தீர்மானத்தை 90 நாட்களுக்குள் ஏற்றுக்கொண்டு அமல்படுத்த அந்நாடுகள் இனாங்கியிருப்பதும் இதுவே முதற்தடைவை எனவும் கூறப்படுகின்றது. இந்நிகழ்வுகள் யாவும் யோகாவின் சர்வதேச தரத்தையும், முக்கியத்துவத்தையும், இன்றைய கழிவில் அதன் அவசியத்தையும் உணர்த்துவதாகவே உள்ளது. அத்துடன் யோகா தொடர்பான நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது.

மேற்படி தீர்மானமானது, யோகா அப்பியாசங்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அனுகூலங்களையும், உடலுள் ஆரோக்கியத்துக்கும், நலனுக்கும், தூய்மைக்கும்புதிமான அனுகுமுறையை யோகா தருகின்றது என்ற புரிதலையும் அங்கீகாரத்தையும் பரந்தளவில் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. ஆகவே, உகில் உயர்ந்த சபையாக விளங்கக் கூடிய ஜக்கிய நாடுகள் சபையில் யோகாவின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்திப் பேசி, அனைத்து நாடுகளின் முழுமையான அங்கீகாரத்தைப் பெற்று, யோகாவினை சர்வதேச தினமாக நடைமுறையில் சாத்தியாக்கிக்காட்டிய இந்தியப் பிரதமர் என்றென்றும் போற்றுதலுக்குரியவர் ஆவார்.

2015ஆம் ஆண்டு உலகத்திலுள்ள அனைத்துப் பாகங்களிலும் முதலாவது சர்வதேச யோகாதினம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. உலகத்திலுள்ள 191 நாடுகளில் சுமார் 252 நகரங்களில் யோகா தினம் கொண்டாடப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இந்தியாவில் பள்ளி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், சமயப் பெரியவர்கள்,

அரசியல் வாதிகள், அனுவகை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் இராணுவ வீரர்கள் எனப்பலரும் இதில் கலந்துகொண்டனர். அமெரிக்காவில் உள்ள ஐ.நாவின் தலைமையகத்தில் சர்வதேச யோகாதினம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஐ.நாவின் செயலாளர் பான் கீ மூன் உகைம் முழுவதும் யோகா தினம் கொண்டாடப்பட்டமை மகிழ்ச்சியளிப்பதாகத் தெரிவித்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது..

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் சுமார் ஜயாயிரம் மாணவர்களும், காலிமுகத்திடலில் இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமானோரும் ஒன்றுகூடி யோக அப்பியாசத்தை மேற்கொண்டிருந்தமை சிறப்பான அம்சமாக இருந்தது. இவ்வாறு இலங்கையில் பல்வேறு இடங்களிலும் இடம்பெற்ற யோகா நிகழ்விற்குரிய செய்முறை விளக்கங்களை இந்திய கலாசார நிலையம், ஸ்கை கொன்சியல்நெஸ் அமைப்பு, பிரம்ம குமாரிகள் ராஜயோக அமைப்பு, ஓம் ஸ்பேஸ் அமைப்பு, வாழும் கலை அமைப்பு, செத் செத யோகா அமைப்பு முதலியன வழங்கியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த வருடம் யாழ்ப்பாணம் துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் ஒரே நேரத்தில் பத்தாயிரம் மாணவர்களை ஒன்று சேர்த்து சர்வதேச யோகாதினத்தை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இந்தியத் துணைத்தூதுவராலயம் செய்துமுடித்திருகின்றது. போருக்குப் பிந்தியதான கழலில் இளம் சமூகத்தவர்களின் நடத்தைகளில் அதிகளவான மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்களின் தவறான பயணங்களை தடுக்கவும், மனித நேயத்தைக் கட்டியெழுப்பவும், அனைவரையும் ஒன்றுசேர்த்து சமாதான வாழ்வியலுக்கான கழலை விரிவுபடுத்தவும், உடலுள் ரீதியாக ஆரோக்கியத்தை வளர்க்கவும், வேண்டத்தகாத உணவுகள், குடிபானங்கள், போதைப் பொருட்பாவனைகள், முறையற்ற உறவுகள் முதலியனவற்றிலிருந்து மீட்டெடுக்கவும், அமைதியானதும் மகிழ்வானதும் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கக் கூடியதுமான வாழ் விளை உருவாக்க வும் இத்தகைய நிகழ் வகளும், விழிப்புணர்வுகளும் பயன்பாடுடையனவாக அமையும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் யோகப் பயிற்சியானது பாடசாலைகள் மற்றும் பல்வேறு நிறுவனங்களுடாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. நல்லூர் நாவலர் மனிமண்டபம், நல்லூர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் மடம், நல்லை ஆதீனம், வேதாந்த மடம், சின்மய மிஷன் முதலிய இடங்களில் தினமும் யோகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் குறைந்தளவானோர் பயிற்சி பெற்றனராயினும், அண்மைக்காலங்களில் இவ்வெண்ணிக்கையில் அதிகளவான மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளமையினையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறையினர் நடாத்திய முதலாவது அனைத்துலகச் சைவ மாநாட்டின் இறுதிநாள் கலை நிகழ்வில் யோகாவினை காட்சிப் படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ் யோக

அரங்கத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் இதனை அளிக்கக் கூடிய செய்து அனைவரினதும் பாராட்டினைப் பெற்றிருந்தனர்.

ஆகவே, யோகாவினை உளவியல் நோக்கில், சித்த மருத்துவ நோக்கில், ஆன்மீக நோக்கில் என்ற பன்முக வழிவத்தில் நோக்குவது சிறப்பாகும். உளவியலை “விஞ்ஞானத்தின் விஞ்ஞானம்” (Science of Science) என்கிறார் விவேகானந்தர். உளவியல் தனியான துறையாக வளர்ச்சி காண்பதற்கு முன்னரே யோகாவானது உளம் பற்றிய ஆய்வியலாக இருந்துவந்திருக்கிறது. மேலைத்தேயத்தவர்கள் யோகாவைப் பற்றி ஏராளமான விடயங்களை அறிந்திருப்பதுடன் பின்பற்றியும் வருகின்றனர். பிரித்தானியாவில் அதிக வயதுவரை வாழ்ந்தவர்களில் ஒருவரான (110 வயது) Charles Henry Arnold என்பவர்

“நான் முதுமையினால் பலவீனமடைந்த பயனற்ற ஒருவன் என்பதனை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். இதுவரை நான் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் அதேவேளை எனது மூலை சாதாரணமாக தொழிற்படக் கூடியதாகவும் உள்ளது. பொதுவாக எனது உடல் மிகவும் நன்றாக உள்ளது. யோகப் பயிற்சியினாலும் தியானத்தினாலும் விளையும் நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு வாழும் உதாரணமாகவே நான் இருக்கிறேன். யோகா சிந்திக்கும் திறனையும், மன ஒருமையையும் இணைக்கின்ற ஒரு சக்தியாகும். என்னுடைய நீண்ட ஆயுளுக்கு காரணம் கற்பிப்பதாக யோகாவே அமைகிறது.”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

முதியவர்கள் தமது முதுமைக் காலங்களில் உடல், உள நோய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். நோய்கள் இலகுவாக அவர்களை ஆட்கொண்டு விடுகின்றது. மன உளைச்சல், ஞாபகமின்மை, நித்திரையின்மை, உடற் பலவீனம், தள்ளாடும் நடை, தளர்ந்த பேச்சு, எலும்பு முறிவு போன்ற உபாதைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். முதுமைக் காலங்களில் ஆரோக்கியத்துடனும் மனமகிழ்வுடனும் வாழ்வதற்கு எளிமையான யோகப் பயிற்சிகள் உதவுகின்றன. இவர்கள் நாளாந்தம் தங்களால் செய்யக்கூடிய பயிற்சிகளை கிரமமாகச் செய்து வந்தால் உடலுள் ஆரோக்கியத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும். இதனால் முதுமையில் தோன்றும் ஏக்கம், மனக்கவலை, மன உளைச்சல், உடற்சோர்வு முதலியன் நீங்கி மகிழ்வுடன் வாழ்வர். தொடர்ச்சியான பயிற்சிகளால் மனோதிடம் அதிகரித்து வாழ்விலேற்படும் பன்முகமான சவால்களை எதிர்கொள்ளும் பக்குவ நிலை உருவாகும்.

இவ்வாறாக இந்தயோகப் பயிற்சியினால் என்னிறைந்த நன்மைகளுண்டு. யோகப் பயிற்சியினை சிறுவயது முதற்கொண்டு முறையாகப் பயில்பவர்கள் வளமான உடலையும், நலமான உணர்வையும், கூரிய அறிவையும், பொலிவான தோற்றத்தையும், ஞாபக சக்தியையும் உடையவர்களாக விளங்குவர். பெற்றோர்கள் தங்கள் மரபுணுக்களில் உள்ள குறைகள் நீங்கப்பெற்று ஆரோக்கியமான

பலசாலிகளான பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலும். பரம்பரை பரம்பரையாகத் தாக்கும் சில நோய்களைத் தவிர்க்க முடியும். மரபணுச் சீர்குலைவுகளைச் சீர்படுத்த இயலும். புற்றுநோய், இதயநோய், ஆஸ்துமா, மல்டுத் தன்மை, மூட்டுவாதம், நரம்பு மண்டல நோய்கள் போன்ற நோய்களுக்குரிய நிவாரணியாகவும் இதனைப் பயன்படுத்த முடியும். ஊனச்சதைகள் பற்றிக் கொள்ளாதிருப்பதனால் உறுதியான உடலமைப்பைப் பெற்றுமுடியும். அக்சரப்பிகளின் செயற்பாடுகளும், நரம்பு மண்டலச் செயற்பாடுகளும் சீராக இடம்பெறவும் ஏதுவாகின்றது.

இழந்த உடல் நலத்தை மீளப்பெறவும், உறுதியான மனோநிலையினை கையகப்படுத்தவும், ஆள்மாவிடத்தே மறைந்திருக்கும் சக்தியை உணர்ச்செய்யவும், ஆள்மாக்களிடத்தே தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்த இயல்புகளை வெளிவரச் செய்யவும், மனோநிடத்தை செழுமையாக்கவும், இராஜயோகத்தின் இருப்பிடத்தை நோக்கிச் செல்வதற்கும் யோக அப்பியாசம் துணைபுரிகின்றது. ஆகவே, உடற் தூய்மை, உளத்தூய்மை, பேச்சுத்தூய்மை, மன அமைதி, நல்லெண்ணம், நற்புத்தி, நற்செயல் என்பன யோகத்தினால் உண்டாவன. இப்பண்புகள் ஒரு சமூகத்தில் இருந்தால் சமூகத்தின் வளர்ச்சி அபரிமிதமாகும். மாறாக பாலியல் வன்முறைகள், ஒழுங்கற்ற வாழ்வியல், போதைப்பொருள் பாவனை, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்ற வகையில் காணப்படுகின்ற சமூகச் சீரழிவுகள் எமது பண்பாட்டுச் சீரழிவில் பங்கெடுக்கின்றன. இது உலகளாவிலும் பாரிய அச்சுறுத்தலைக் கொடுக்கின்றன. இவ்வாறானதொரு அசாதாரண கூழற்பலத்தில் சர்வதேசம் கண்டுபிடித்திருக்கின்ற ஒரு அற்புதமான மருந்தே “யோக கலை” என்பது. இன்று சர்வதேசம் இதனை உணர்ந்து யோகாவை உலக சமாதானத்துக்கும், அமைதிக்கும் ஆற்றுப்படுத்தும் கருவியாக அடையாளப்படுத்தி யிருப்பினும் நம்முன்னோர்கள் என்றோ இதுபற்றி சிந்தித்து விட்டார்கள் என்றே கொள்ளவேண்டும்.

யோகாவினை இயக்கமாக்க வேண்டும் என நாரேந்திர மோடி அன்மையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கின்றார். வாழுகின்ற சமூகத்தில் மாற்றங்கள் வேண்டும் என்கின்ற தன்மையை மையப்படுத்தியிருந்தது. ஆனால் யோக இயக்கம் உலகளாவிய நோக்கில் செயற்படுமாக இருந்தால் அமைதியும், சமாதானமும், நல்லினைக்கமும் ஏற்பட வழிவகுக்கும். அவ்வாறு யோகா ஒரு இயக்கமாகச் செயற்படுமிடத்து அதன் விளைவுகள் யாவும் ஆரோக்கியமான சமூக உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்துமென்பது நம்பிக்கை யாகவுள்ளது.

யோகக் கலையில் ஆசனம் முதன்மை பெறுகின்றது. ஆசனம் என்பது இருக்கை, அமர்தல் என்று பொருள்படுகின்றது. இருக்க இருக்க இருக்கை தெளியும்

என்பர். இதனை அசைவற்ற சலனம் எங்கிறார் சான்டர் எலியட். ஆகவே, யோகம் என்பதனை செயலில் உள்ளத கவனம் (attention in action) என்று பொருள் கொள்ளும் போது ஆசனப் பயிற்சி என்பது அவ்வளவுபவத்தின் தொடக்க நிலையே என்னாம். ஆசனம் என்பது மனதை அபைபாய விடாமல் ஒருமுகப்படுத்தச் செய்வதற்கான நிலையாகக் கருதப்பட்டது. பின்னர் தியானத்துக்கான உட்கார்ந்த நிலை, இருந்த நிலை மட்டுமல்லாமல் முதுகு கீழ்ப்படிய படுத்துச் செய்தல், தலைகீழ் செய்தல், நின்று செய்தல், நிமிந்துபடுத்துச் செய்தல் என்பல தளத்தில் இவ்வாசனப் பயிற்சிகள் விரிந்தன. கூரிய நமஸ்காரமும் சாந்தி ஆசனமும் இவ்வாசனப் பயிற்சியின் தொடக்கமும் முடிவுமாக உள்ளது.

நிறைவாக : இன்றைய அறிவியல் உலகில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஆராய்ச்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு விளங்குகின்ற யோகாவானது மனித நலவிருத்தியை மேம்படுத்துவதற்கான வழியாகவே காணப்படுகின்றது. யோகாவின் முக்கியத்துவம் அதனை உலக அரங்கில் நிலைநிறுத்தியுள்ளது. சர்வதேச யோகா நாளில் மட்டும் இதனை அப்பியாசப்படுத்தாமல் எமது வாழ்நாளில் சிலமணித்துளிகளை இதற்காக ஒதுக்கி தினமும் அப்பியாசம் செய்ய முன்வரவேண்டும். கண்கெட்டுப் போனபின் கூரிய நமஸ்காரம் அவசியமற்றது. அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை நாமும் உணர்ந்து ஏனையோர்க்கும் உணர்த்த வேண்டும். இவ்வனரவும் பின்பற்றுதல்களும் நால்வாழ்வுக்கு வழிசெமக்கும். ஆகவே எதிர்கால வாழ்வின் பெறுமதிவாய்ந்த முதலீடாக யோகா அமைகின்றதென்பது புலனாகின்றது.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுதச

சித்திரைச்சதயம் 10.05.2018 வியாழக்கிழமை

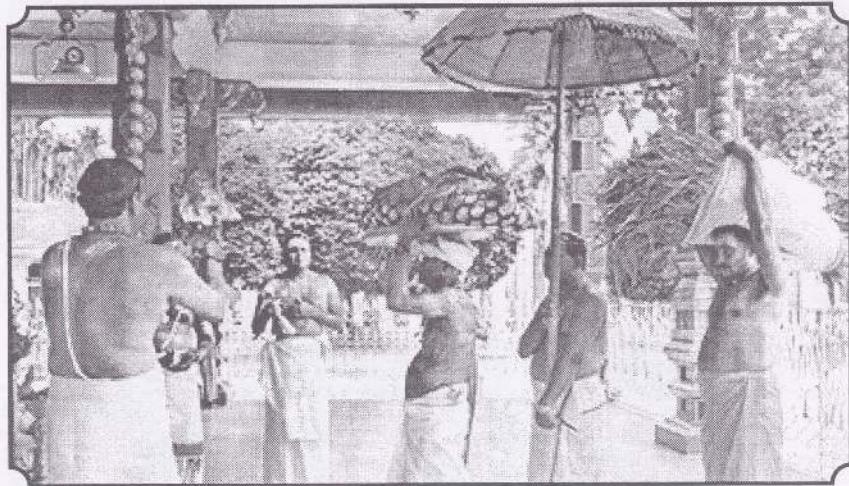
மார்பாரி பொழுகன்ஸ் மகழ வாரும் திருவழவும் மறுநாக்கில் சேர்வாரும் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளும் செம்பொன் தாளை சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனியடையும் தாழும் ஒழிப் பார்வாழத் திருவீதிப் பணி செய்து பணிந்தெத்திப் பறவிச்செல்வார்.

- திருத்தான்டர் புராணம்

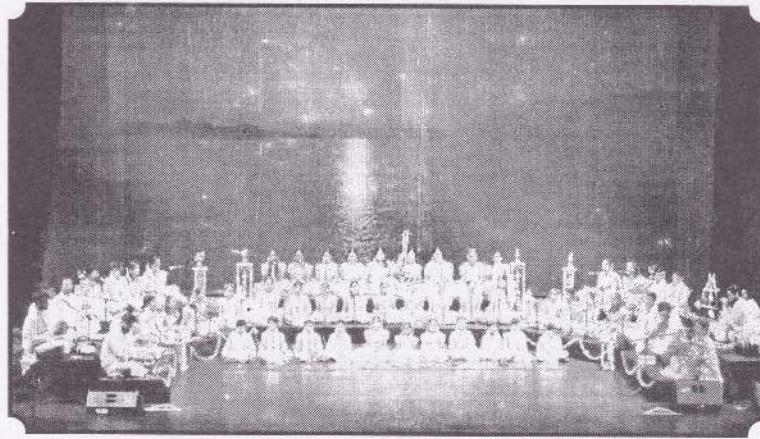
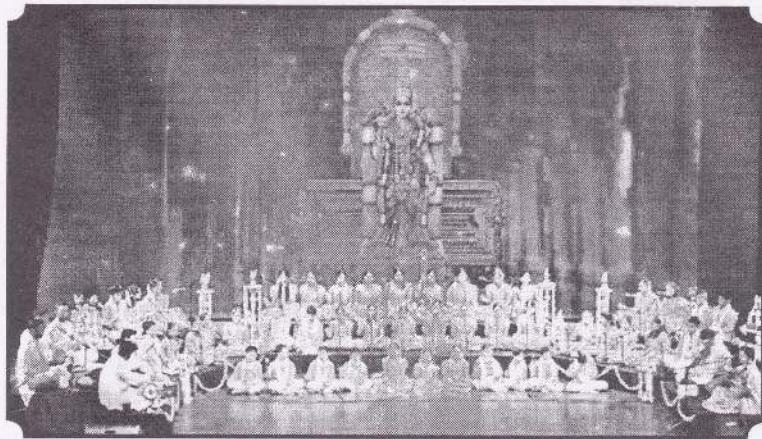
நல்லூர்க்கந்தன் ஆஸை 284வது வருட
புதிர் வெட்டும் நிகழ்ச்சி 30-01-2018 அன்று
ஆஸைத்துக்குரிய தென்மராட்சி வயலில்
சிறப்பாக நடைபெற்றது.

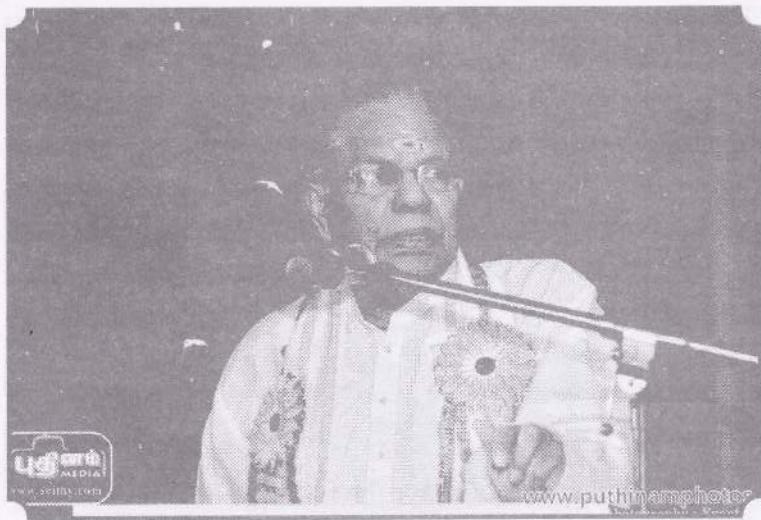
அவுஸ்ரேலியா அபயகரம் அறக்கட்டளையின்
26வது நூண்டு விழாக் காட்சிகள்

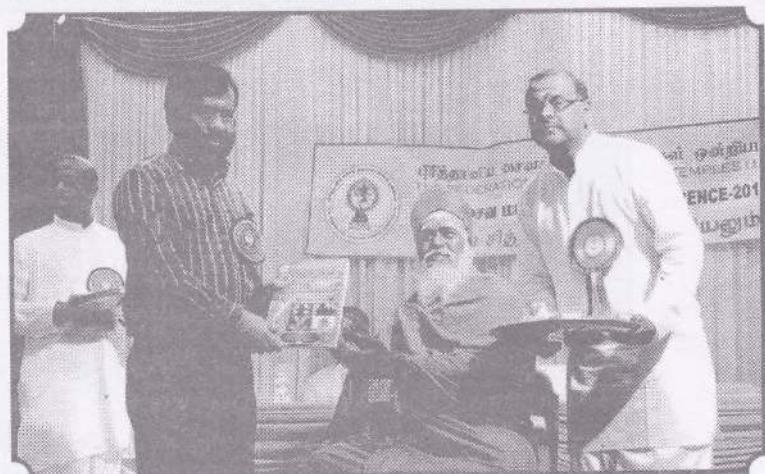

கன்டாவில் டெம்பெற்ற சிவத்தமிழ் விழா - 2018

வெண்டனில் நடைபெற்ற 19வது சௌ மகாநாட்டில்
நல்லை நூதன முதல்வர் பங்குபற்றி சிறப்பித்தார்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதானம்

ப. கணேசலிங்கம்
முதுநிலை விரிவிதழையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ், பல்கலைக்கழகம்.

இந்துப்பண்பாட்டு மரபில் மகேஸ்வரபூசை, அன்னம்பாலிப்பு, அன்னதானம் ஆகிய நிகழ்வுகள் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் அமைந்துள்ள இந்து சமய நிறுவனங்களான இந்துக் கோயில்கள், மடங்கள், சத்திரங்கள், ஆதீனங்கள் ஆகியனவற்றிலே நிகழ்த்தப்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

அன்னம்பாலிப்பு, அன்னதானம் இவ்விரண்டிற்கும் சிறிது வேறுபாடுண்டு. விருந்தினர்களுக்கும் பொதுவாக அனைவருக்கும் வழங்குவது அன்னம்பாலிப்பு. வறியவர்களுக்கு ஏழைகளுக்கு எனியவர்களுக்கு வழங்குவது அன்னதானம். வழங்கப்பெறுவோர் தரத்தில்தான் வேறுபாடு. வழங்கப்பெறும் உணவில் (உணவின் தரத்தில்) வேறுபாடில்லை.

மடத்திற்கு, சத்திரத்திற்கு, சங்கங்களுக்கு பலர் வருகிறார்கள். வரும் எல்லா வகையார்க்கும் வழங்குவது அன்னம்பாலிப்பு ஆகும். கோயில், மடம், சத்திரம், சாவடி சங்கங்களுக்கு உள்ளே வராது, உள்ளே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனியாது, கலந்துகொள்ளாது, வெளியே நின்று பிச்சை டுக்கும் யாசகர்களுக்கு வழங்குவது அன்னதானமாகும்.

1. தூற்விகளுக்கு, ஆடியவர்களுக்கு - மகேஸ்வரபூசை
2. சாதாரணமாக அனைவருக்கும் - அன்னம்பாலிப்பு
3. ஏழை, எனியவர், வறியவர், யாசகர்களுக்கு - அன்னதானம்

இவ்வேறுபாட்டை இவ்வளவு நுண்ணிதின் உணரவேண்டும். பசி அனைவருக்கும் ஒன்றேயாகும். உணவில் வேறுபாடு கூடாது இன்றைய நடைமுறையில் அடியவர்கள் அனைவருக்கும் உணவளிப்பது அன்னதானம் (மகேஸ்வரபூசை) என்ற சொற்பதங்களினாலே கூட்டப்பட்டுவருவதைக் காணலாம்.

இந்துப்பண்பாட்டு மரபிலே பேணப்படுகின்ற அன்னதானம், அவைதீக மதங்களான சமணம், பெளத்தம் ஆகிய மதங்களிலும் நன்கு பேணப்பட்டு வருவதை அம்மதங்களின் நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. இம்மதத்தினர் தம்மை வந்தடைந்தவர்களுக்கு அன்னதானம், வித்தியாதானம், அபயதானம், ஒளவழதானம் என்ற நான்கினையும் குறைவறாது வழங்கினர் என ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பெளத்தசமயப் பெருங்காப்பியமாகிய மணிமேகலையிலே அதன் கதாநாயகியான மணிமேகலை வழங்கிய அன்னதானத்தின் பெருமை மிகுதியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

அன்னதானம் வழங்குவது தருமங்கள் யாவிலும் உயர்ந்த தருமம் எனக்கொண்டு அதனை எந்திலையிலும் செய்தல் வேண்டும் என்ற கோட்பாடு, இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே தமிழினத்தின் உயர்குறிக்கோளாய் நிலவியமைக்கு எமது பழந்தமிழ் நூல்களில் பெருந்தொகையான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. பண்டைத் தமிழ் மன்னர் பலர் “பசிப்பினி மருத்துவராய் விளங்கித் தம்மை வந்தடைந்த பானர் முதலான ஏழைகளின் உயிரைப் புரந்தனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததாகும்.

கொடியவற்றுள்ளாம் கொடியது பசி தானங்களிலுள்ளாம் சிறந்து அன்னதானம்.

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்பது புறநானாறு) (18)

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்பது
மணிமேகலை (11:96)

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”
என்னும் இவ் உயிர்மொழி தமிழகில் ஒன்று இரண்டாக இரண்டு நூல்களில் வழங்குகிறது. புறநானாறும் கூறுகிறது, மணிமேகலையும் கூறுகிறது.

“உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்” என்பது
புறநானாறு (18)

“மக்கள் யாக்கக உணவின் பிண்டம்” என்பது
மணிமேகலை (10:90)

நமது தூல உடம்புக்கு அன்னமயகோசம் என்று பெயர். உகக வாழ்வே அன்னமயம். உயிர் வாழ்வே அன்னமயம்.

“அன்னம் பிரம்மம்” என்று வேதங்களும் உபநிடதங்களும் கூறுகின்றன. “அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்” என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடுகின்றார். அன்னம் என்பதற்கு உண்ணும் சோறு என்று ஒரு பொருள், முத்தி என்று ஒரு பொருள். இரு பொருளிலும் அன்னம்பாலிப்பது தில்லைச்சிற்றம்பலம். சோறு என்னும் பொருளிற் கொண்டே இப்பாடலை மாகேஸ்வர பூசையிற் பாடிவருதல் வழக்கத்தினுள்ளது. சிதம்பரத்தில் நாள்தோறும் அன்னாபிழேகம் நிகழ்கின்றது. படிகளிங்கத்திற்கு உச்சிக்காலத்தில் நாள்தோறும் அன்னாபிழேகம் செய்யப் பெறுகின்றது. அன்னப்பாவாடை என்றாரு சிறப்பு நிவேதனமும் தில்லையில் உண்டு.

தமிழகப் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதானம், அன்னம் பாலிப்பு,

மாகேஸ்வரபூசை ஆகியன பண்டைக் காலந்தொட்டு இற்றைவரை முதன்மை பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம். தமிழகப் பண்பாட்டின் பரவலையும் வளர்ச்சியையும் இலங்கை இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் நன்கு வேறுள்ளிரி வளர்ச்சி பெற்று விளங்குவதை அவதானிக்கலாம். தமிழகப் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதான வழக்கத்தினை எமது சமய குரவர்கள் தமது வாழ்வியல்ட்சியமாகவே கொண்டிருந்தனர். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் ஆளுடை அரசும் திருவீழிமிழலையிலே பஞ்சமும் பசியும் தலையெடுத்த காலத்திலே இறைவனிடம் வேண்டிப் படிக்காசு பெற்று அன்னம்பாலித்த வரலாறு பிரசித்தமானதாகும். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரின் அன்னதானப் பணிக்காகக் குண்டைடூரிலே நெற்குவியல் பெற்றருளிய உண்மையும் யாம் அறிந்தவையாகும்.

இந்தச் சரீரத்தை இறைவன் எமக்கு அருளியது, தம்மை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற்பொருட்டே என்பது உண்மையாகும். எனவே இதனை இறைவன் தந்து என்று கொண்டு பாதுகாத்து இறைவன் உறைவதற்கு உகந்த தானமாக நாம் ஆற்றல் வேண்டும். உடம்பை உவர்த்து ஒதுக்கும் வழக்கம் கைவம் அறியாதது.

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்
திடம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவுமாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே”
என்ற திருமூலரின் திருமந்திரம் நினைவுகூரத்தக்கது.

“உடம்புள்ளே உத்தமன்கோயில் கொண்டான்”
என்ற உண்மையை உணர்ந்து உடம்பினை ஓம்பவேண்டும் என்றும் திருமந்திரம் எமக்குப் பணிக்கின்றது.

“காயமே கோயில்” என்றருளிச் செய்தார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். “காயமாவது பொய்யடா” என்றோ அது பொல்லஸ்ப்பழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை என்றோ தள்ளாது அதனை நாம் பேணுவதோடு மற்றவர்களும் அவ்வாறு பேண உதவுதல் வேண்டும். இந்தக் காரணத்தினாலே தான் அன்னதானம் தலையாய தானமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அதுவும் சிவனாடியார்களைப் போற்றி அன்னதானம் செய்வது பெற்றக்ரியபோகும்.

“மண்ணினிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி கூடும்
அண்ண ளார்அடி யார்த்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணினாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்”
எனச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே மடங்கள், ஆதீனங்கள், கோயில்கள் ஆகியனவற்றை மையமாக வைத்துச் சைவமக்களில் வசதிபடைத் தோர் அன்னதானத்தினை அவ்வால்போது வழங்கி வருகின்றனர்.

நாயன்மார்களதும் சைவஞானிகளினதும் சிவனாடிப்பேற்றுத் திருநாள்களிலே மாகேசரபூசை நிகழ்த்தி அன்னம்பாலிக்கும் பழக்கமும் இருந்து வருகின்றது. இச்செயல் உத்தமோத்தம புண்ணியமாகவும் காலத்தின் தேவைக்குரிய மிகவும் இன்றியமையாத சமூகப்பணியாகவும் அமைகின்றது. எனினும் இக்காலத்திலே இந்தப் பெரும்பணி முறையாக நிகழ்த்தப்படுகின்றதோ என்பதும் சிந்தனைக்குரியது. பாற்சித்திரரை அவர்களின் தேவை நோக்கி வருந்தி அழைத்து அன்னம்பாலித்தலே முறைமையான அன்னதானம். இளையான் குடுமாறநாயனார், காலைக்காலம்மையார் முதலான சைவப் பெருமக்கள் இம்முறையினைச் சிறப்புறக் கையாண்டு எமக்கு வழிகாட்டியுள்ளனர்.

“நம்பர்அடியார் அனைந்தால் நல்லதிரு அமுதளித்தும்
செம்பொன்னும் நவமனியும் செமுந்துகினும் முதலான
தம்பரி விளால் அவர்க்குத் தகுதியின் வேண் வேவகாடுத்தும்
உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ் உணர்வுமிக ஒழுகுநாள்”
என்னும் காலைக்காலம்மையார் புராணப்பாடலை நாம் நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும்.

“காண்பவன் சிவனே யானால் அவனாடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பறம்” என்பது சிவஞானசித்தியார், அரனாடிக்கு அன்படிப்பாட்டு செய்யும் சிவபூசையிலும் சிறந்தது மாகேஸ்வரபூசை, சிவனை வழிபடும் அடியார்கள் மாகேசவரர். இம்மாகேசவரர்களை விதிப்படி பூசித்து உணவு ஊட்டுதலே மாகேசவரபூசை எனப்படும். இம்மாகேசவர பூசையின் மாண்பினை,

“அதிகம் நல்லறம் நிற்பதென் றறிந்தனை அறத்துள்
அதிக மாம்சிவ புண்ணியம் சிவார்ச்சனை அவற்றுள்
அதிக மாம்சிவ பூசையுள் அடியவர் பூசை
அதிகம் என்றறிந் தன்பரை அருச்சனை செய்வாம்”

என்று திருவிளையாடற்புராணம் இரசவாதம் செய்த படலத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மாகேசரபூசை பற்றித் திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகிய பெரியபுராணத்தில் என்பத்து மூன்று பாடல்களில் சேக்கிழார் பெருமானால் நன்கு எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

காசியில் விசாலாட்சிக்கு “அன்னபூரணி” என்று சிறப்புப் பெயர் உண்டு. அன்னபூரணிக்குத் தனிக்கோயிலும் உண்டு. அன்னபூரணியின் திருஷ்டுவம் தங்கத்தால் ஆனது. அன்னபூரணியின் தங்கத் திருவருவை ஜப்பசி மாதம் தீபாவளி அன்று ஒருநாள் மட்டுமே தரிசிக்கலாம். மற்ற நாட்களில் அலங்காரத்தால் மறைக்கப்

பெற்றிருக்கும். தங்க அன்னபூரணி தங்கப்பாத்திரத்தில் அமுதத்தை ஏந்திச் சிவபெருமானுக்கே பிச்சையிடுவதாகக் காசியில் ஜதீகம் நிலவுகின்றது. சிவபெருமானுக்குக் பிச்சையிடும் கோலத்தில்தான் அங்கு அன்னபூரணி காட்சியளிக்கிறாள். சிவபெருமான் அன்னபூரணியிடம் பிச்சை ஏற்கும் கோலமுள்ள படங்களைக் காசியில் வாங்கலாம்.

அன்னபூரணி என்ற பெயரே அன்னதானத்தால் ஏற்பட்டதாகும். சோறு விற்கும் கடைகள், ஹோட்டல் அன்னபூரணா எனப்பெயர் பெற்று இன்று விளங்குவதைக் காணலாம்.

“அன்னபூரணே சதாபூரணே சங்கரப்ராண வல்லபே!

ஞானவேராக்கிய சித்யர்த்தம் பிணைம் தேஹிச பார்வதி! என்று ஆதிசங்கரர் அன்னபூரணியிடம் ஞானபிட்சை வேண்டுகிறார்.

உலகிலேயே அன்னதானம் அதிகமாக நிகழுமிடம் தர்மஸ்தலம், கர்நாடக மாநிலம் தென்கன்னட மாவட்டத்தில் உள்ளது. பெயரே தர்மஸ்தலம். நாள்தோறும் ஏழாத்தாழ ஐம்பதாயிரம் அடியவர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப் பெறுகின்றது. கோயிலுக்கு வருவோர் அனைவருக்கும் உணவு வழங்கப்பெறுகின்றது. “அன்னபூரணா” உணவுக்கூடத்தில் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் ஒரே சமயத்தில் உணவு அருந்தக்கூடியதாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

அடுத்து, பெரிய அளவில் அன்னதானம் நிகழுமிடம் உடுப்பி, உடுப்பி கிருஷ்ணனுக்கு அன்னப்பிரம்மம் என்று பெயர். பண்டிபுரம் பண்டிநாதனுக்கு நாதப்பிரம்மம் என்று பெயர். திருப்பதி வெங்கடாசலபதிக்குக் கனகப்பிரம்மம் என்று பெயர். திருப்பதியில் செல்வம் கொழிக்கிறது. மத்துவர் வைத்திருந்த அட்சயாத்திரம் உடுப்பியில் இன்றும் வழிபாட்டில் உள்ளது. அவர் ஏற்றிய அணையா தீபம் உடுப்பியில் இன்றும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்னதானமே மோட்சவாயில். சோறு இட்டால் சோறு கிடைக்கும். சோறு, அன்னம் - உணவு, சோறு - முத்தி, சோறு என்னும் சொல்லுக்கு அன்னம் (உண்ணும் சோறு) என்றும் முத்தி என்றும் பொருள். அன்னமிட்டால் முத்தி கிடைக்கும். அடியவர்களுக்கு அன்னமிட்டு முத்தியெல்லாம் வரலாறுகள், சோறிட்டுச் சோறு பெற்றவர்களை பெரியபூராணம் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

தமிழகத்திலே இன்றும் திருக்கோயில்களிலே நித்திய அன்னதானம் இடும் திட்டம் நடைமுறையில் இருந்துவருவதைக் காணலாம். ஈழத் துத் திருக்கோயில்களிலும் நித்திய அன்னதானம் இடும் திட்டம் நயினை - நாகபூசணி அம்மன் கோயில், தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயன்

போன்றவற்றில் நிகழ்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே பேணப்பட்டுவரும் அன்னதானம், அன்னம்பாலிப்பு, மாகேசர பூசை ஆகியன இந்தியநாட்டைப் போல ஈழத்திருநாட்டிலும் தொன்றுதொன்டு இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்றமை கண்கூடு. குறிப்பாக திருக்கோயில்கள், மடங்கள், ஆதீனங்கள் ஆகியனவற்றை மையமாக வைத்து நாளாந்தம், வாராந்தம், திருக்கோயில்களின் மகோற்சவ காலங்களிலும் நாயன்மார்களது குருபூசைகள் ஆகிய தினங்களிலும் அன்னதானம், அன்னம்பாலிப்பு, மாகேசுவர பூசை ஆகியன நிகழ்த்தப்படுகின்றமை யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு மிகவும் இன்றிமையாதது உணவேயாகும். உணவுதான் மனிதனுக்கு ஆதாரமாகவும் ஆகாரமாகவும் விளங்குகின்றது. மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு உணவு, உடை, உறையுள் மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும்.

இந்துப்பண்பாட்டு மரபிலே நாயன்மார்களும் சைவப்பெரியார்களும் நாட்டிலே பஞ்சம், பசி ஏற்பட்டு, மக்கள் பசியால் வாடிய போதெல்லாம் அன்னம் பாலித்தல், கஞ்சித்தொட்டித் தருமம், அன்னதானம் செய்தல் ஆகிய கைங்கரியங்களைச் செய்து மக்கள் பசிப்பினையே தீர்த்ததை அறியமுடிகின்றது. இந்த வகையில் ஈழத்து இந்துத் திருக்கோயில் பண்பாட்டு மரபிலே அன்னதானப் பணிமுக்கிய இடம் பெற்றுவருவதைக் காணலாம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் வளமான காலத்திலே அன்னம்பாலித்தலை நிகழ்த்தவில்லை. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலோன் அப்பெரும் பணியினை நடத்தியருளினர். எனவே அன்னதானத்திற்கு உகந்தகாலம் இக்காலமாகும்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் சமூகநல மேம்பாட்டினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பணிகளுள் அன்னம் இடும் பணியும் ஒன்றாகும். இப்பணி இந்துப் பண்பாட்டின் அதிலன்னத மகத்தான சமய சமூகப்பணியாக அன்றுதொட்டு இன்றுவரை உயிரோட்டமாக இருந்துவருவதைக் காணலாம்.

*ஆர்க்கும் ஜிமேன் அவர்ஜிவர் என்னள்மின்
பார்த்திருந்துன் மின் பழும்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணள்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே!

(திருமூலர் - திருமந்திரம்)

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமிகள்

இயார் கவாநிதி க. குனராஜ அவர்கள்

ஹீவில்லிபுத்தூர் பஸ் நிலையத்திலிருந்து சாத்தூர் செல்லும் சாலையில் ஒரு கிளோமீற்றர் தூரம் பயணித்தால் புரியுந்தோப்பு என்ற மயான பூமியை அடையலாம் பிரதான வீதியோரத்தில் சுற்றுமதிலோடு கூடிய சிறியதொரு ஆலயமாக யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சமாதிக்கோயில் அமைந்துள்ளது. பெருங்கற்களையும் சிறிய கற்களையும் பின்னத்து அடுக்கிச் சுற்றுமதில் நான்கு அடி உயரத்தில் காணப்படுகின்றது. புறச்சுவர்களில் உரிய விக்கிரகங்கள் அமையும் கூடுகளில்லாத அழுத்தமான கர்ப்பக்கிரகச் சுவர். கர்ப்பக்கிரகத்தின் மேல் அழகான விமானம் (தூபி) கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கின்றது. அர்த்த மண்டபத்தின் மேற்கூரை கருங்கற்றளமாகவும், ஆலயத்தின் முன் மண்டபம் தென்னாங்கீற்றினால் வேயப்பட்ட தற்காலிகப் பந்தலாகவும் விளங்குகின்றன.

கருவறையில் சமாதியின் மேல் கட்டப்பட்ட மேடையில் ஓரடி உயரமான சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கத்தின் பின்னால் யாளிங்காவும் திருவாசியும் திருவாசியின் உச்சியில் உருத்திராக்க மாலையும் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளன. அதற்கும் மேல் ஒற்றைத்திரியுடன் ஒளிரும் கண்ணாடிகள் பொருத்தப்பட்ட ஒளிவிட்டம் கருவறை இருளைப் போக்க முயல்கின்றது. சிவலிங்கத்தின் இடது பக்கத்தில் பழுப்பேறிய தூண்டாமணி விளக்கொன்று ஒற்றைத்திரியுடன் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பரிவாரத் தெய்வங்களாக அர்த்தமண்டபத்தின் கருவறை வாயிலின் வலப்பக்கத்தில் சிறியதொரு விநாயகர் சிலையும் இடது பக்கத்தில் சிறியதொரு முருகன் சிலையும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை கருங்கற்சிலை விக்கிரகங்கள். மூல மூர்த்தியை நோக்கியமாறு அர்த்தமண்டபத்திலேயே பலிபீடமும் இடபும் அமைந்துள்ளன. கிழக்கு நோக்கிய தேவாலயத்தின் தென்கிழக்கு பக்கத்தில் திருமஞ்சனக்கிணறு அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சுவாமி கோயில் சிறியதொரு கிராமியக் கோயிலாயினும் தூய்மையும் அமைதியும் அங்கு ஆட்சி செலுத்தின. இக்கேராயிலின் தென்மேற்கு மூலையிலும் வடமேற்கு மூலையிலும் இரண்டு சிறிய சமாதிக் கோயில்கள் உள்ளன. தென்மேற்கே அமைந்த சமாதி நெட்டைச் சுவாமியினதும் வடமேற்கே அமைந்திருப்பது குள்ளச் சுவாமியினதும் என்று அறியமுடிந்தது. நெட்டைச் சுவாமியின் கோயில்விமானம் சிறியதொரு அரைக்கோள் வடிவக் கலசத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. இருநேரப்பூசை நிகழும் ஆலயமாக ஆறுமுகசுவாமி கோயில் மட்டுமேயுள்ளது.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், தமிழ்நாட்டின் காமராஜர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. கோதைக்கும் கண்ணனுக்கும் இங்கு கோயில்கள் பிரமாண்டமான அளவில் அமைந்துள்ளன. சூழக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியின் தேவாலயம் அமைந்த சூழலில் யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி கோயில் அமைந்துள்ளது. திருநெல்வேலியிலிருந்து சங்கரன் கோயில், இராஜபாளையம் ஊடாகவோ அல்லது சாத்தாரிலிருந்தோ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை அடையமுடியும்.

ஆறுமுகசுவாமி கோயிலின் உட்சவரில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் புகழைப் போற்றும் சுப்பிரமணியபாரதியாரின் பாடல்கள் பலகையில் எழுதி மாட்டப்பட்டுள்ளன.

“குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்
தேவி பதம் மறவாத தீர் ஞானி
சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தியாவான்
பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி
பரம பத வாயிலெனும் பார்வை யாளன்
காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாடுங்
கழனிகள் சூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்

தங்கத்தாற் பதுமை செய்தும் இதர லிங்கம்
சமைத்து மவற் றிலீஸன் தாளைப் போற்றும்
துங்கமுறு பக்தர் பலர் புவிமீ துள்ளார்
தோழரே எந்நானும் எனக்குப் பார்மேல்
மங்களஞ் சேர் திருவீழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னைச்
சங்கரனென் ரெப்போதும் முன்னே கொண்டு
சரணடைந்தால் அது கண்ணர் சர்வ சித்தி”.

உலக மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியின் ஞான குருவாக யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி விளங்கியுள்ளார். பாரதியாருக்கு ஆறுமுகசுவாமி என்ற துறவி தேவிபதம் மறவாத தீரஞானியாகவும், சிதம்பரத்து நடராஜமூர்த்தியாகவும், பரமபதவாயிலெனும் பார்வையாளனாகவும், மங்களம் சேர் திருவீழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர் கோனாகவும், சங்கரனாகவும் விளங்கியுள்ளார். யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி? வெறும் ஆறுமுகம், ஆறுமுகசுவாமியான புனித வரலாறு இது தான்.

1863 ஆம் ஆண்டு ஒரு மழைக்கால அதிகாலை யாழ்ப்பானம் வண்கிழக்குக் கலட்டிப் புள்ளை வளவில், கலட்டி அம்மன் கோயில் காண்டாமணி உதயகாலப் பூசைக்காக அறிவிப்பு ஒளி எழுப்பிய வேளையில், ஒரு அற்புதக் குழந்தை பிறந்தது. தந்தையார் கதிரவேலுவும் தாயார் தையலாச்சியும் தமது முத்த புதல்வனை ஏந்தி மகிழ்ந்தார்கள். ஆறுமுகம் என்று பெயரிட்டார்கள். தனது வம்சத்தினை விளங்க வைக்க ஒரு புதல்வன் பிறந்துள்ளதாகத் தந்தை மகிழ்ந்தார்.

கிபி. 1248 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பான நகரியைக் கட்டுவிந்து, கந்தவேளுக்கு ஒரு ஆலயமும் சமைப்பித்து நல்லூரைத் தலைநகராக்கிக் கொண்ட முதலாவது ஆரியச் சக்கரவர்த்தி விஜயகாலிங்கள், தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிகளிலுமிருந்தும் வேளாண்குடிகளையும் அடிமை குடிமைகளையும் யாழ்ப்பானத்திற்கு வரவழைத்துக் குடியமர்த்தினான். அவ்வாறு யாழ்ப்பானம் வந்த பதினான்கு வேளாண்குடிகளில் பொன்பற்றியூரச் சேர்ந்த பாண்டிமழவன், செண்பகமழவன் எனும் சுகோதரர்களில் பாண் டிமழவன் திரு நெல் வேலையில் குடியேறினார். அவரின் பரம்பரையில் வந்தவர் தான் கதிரவேலு. கிக்குல வரலாறு பரம்பரை பரம்பரையாகச் சொல்லப்பட்டுவரும் சங்கதியாகும்.

கதிரவேலு இக்கிராமத்தில் பெரும் புகையிலை வர்த்தகராக விளங்கினார். ஆறுமுகத்திற்குப் பின்னர் மூன்று ஆண்களும் மூன்று பெண்களும் சுகோதரர்களாகப் பிறந்தனர். அவர்களில் இருவர் சிறுவயதிலேயே காலமாக நேரந்துவிட்டது. ஆறுமுகம் சிறுவயதில் சுப்பிரமணியபன்றிதர் என்ற குருவின் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் எழுத வாசிக்கக் கற்றிருந்தார். “உன் மகன் பெரிய கிறுக்கணாக, ஞானக்கிறுக்கணாக இருக்கிறான் கதிரவேலு” என்பார் பண்றிதர். வண்ணார்பண்ணைப் பகுதியில் கதிரவேலுவின் இட்டமான நண்பராக விளங்கியவர் இராமநாதர் என்பவராவார். அவருடைய மகன் அருளம்பலம் ஆவார். ஆறுமுகத்திலும் பார்க்க இரண்டு வயது இளையவர். 1865இல் அருளம்பலம் பிறந்தார். இராமநாதர் அருளம்பலமும் ஆறுமுகமும் நல்ல நண்பர்கள். இவர்கள் இவருவரும் பல விடயங்களில் ஒத்துப் போனார்கள். பிற்காலத்தில் குழந்தைவேற் சுவாயிகளின் அருளுக்குப்பட்டு துறவறம் பூண்டவர் அருளம்பலமாவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறுமுகம் புகையிலை வியாபாரத்தில் தந்தைக்கு உதவியாக இருந்தார். ஓய்வ நேரத்தில் ஏதாவது நூல்களைத் தேடி வாசிப்பதிலும் கலட்டி அம்மன் கோயிலின் மூன் ஓய்கி வளர்ந்திருந்த தல விருட்டஞ்சான வேம்பின் நிழலில் அமர்ந்து சிந்தனை வயப்பட்டிருப்பவராகவும் விளங்கினார். சிறியதொரு ஆலயமாகக் கலட்டி எச்சாட்டி மஹாமாரி அம்மன் கோயில் அக்காலத்தில் இருந்தது. மிக்கசிறு வயதிலிருந்தே அம்மனிடம் மிகுந்த பக்தியிடுதையவராக அவர் இருந்தார். தேவிபதும் மறவாத பக்தனாக

விளங்கினார். சில வேளைகளில் வேப்பமரநிழலில் அமர்ந்து காலையிலிருந்து மதியம் வரை அம்மன் சிலையைப் பார்த்தபடி இருப்பாராம். தாயார் மகனைத் தேடி வந்து அழைத்துச் சென்று மதிய உணவு வழங்கிய வேளைகளே அதிகம். வேறு கோயில்களுக்குத் தரிசிக்கச் சென்றால் சன்னிதானத்தில் பித்தன் போல நடந்து கொள்வார்.

ஆறுமுகத்தினுள் இன்னொரு மனிதன் இருந்தான். வீதியில் இறங்கினால் பிறருக்காகச் சண்டையிடும் ஒருவராக மாறிவிடுவார். பக்திக்கும் சண்டித்தனத்திற்கும் எப்படி இணைப்பிருந்ததென்பதை விளக்குவது கஷ்டம். வீதியில் செல்லும்போது இருவர் சண்டையிடித்தால் எவன் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறதோ அவனுக்காக மற்றவனைத் துவைத்து எடுத்துவிடுவார். அயல் வீட்டில் கணவன் மனைவிக்கு அடித்து உதைத்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்து மனைவி அபயக்குரல் எழுப்பினால் வேலி பாய்ந்து கணவனைப் பிரடிட் எடுத்து விடுவார். எவர் பக்கம் வலிமை குறைந்திருக்கிறதோ அப்பக்கம் ஆறுமுகம் ஒரு சண்டியன் என்ற பயம் ஊராரிடம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஒரு தடவை எதிரிகள் சேர்ந்து ஆறுமுகத்தினைக் கடுமையாகத் தாக்கிவிட்டார்கள். அவருடைய இடக்கரத்தில் கத்திவெட்டு விழுந்தது. அக்காயத்தோடு பாய்ந்து வேலிக்கதியால் ஒன்றினைப் பிடுங்கி எடுத்த ஆறுமுகம், எதிரிகளை அடித்து விரட்டியதாக ஊரார் பலகாலம் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டனர். இடது கரத்தில் கத்திவெட்டு விழுந்ததால் அவர் இடது கரம் சற்று குடங்கிப்போனது. அதனால் அவரைக் “குடக்கர் ஆறுமுகம்” என்றழைப்பாராயினர்.

கதிரவேலுவிற்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஆறுமுகம் பற்றி முறைப்பாடுகள் வந்தன. அந்த வேளைகளில் அவர் புகையிலைப் பாடங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருப்பார். அல்லது அம்மன் கோயில் வேம்பர நிழலில் அமர்ந்திருப்பார் அல்லது தனது நண்பர் அருளாம்பலத்துடன் அளவளாவிக் கொண்டிருப்பார். (நண்பர் அருளாம்பலத்தின் மீதுள்ள பிரியத்தால் பிற்காலத்தில் ஆறுமுகம் தனது மூத்த மகனுக்கு அருளாம்பலம் என்று பெயரிட்டார்.

ஒரு கலியாணத்தைச் செய்து வைத்துவிட்டால் அடங்கிவிடுவார். பொறுப்பு வந்துவிடும் எனப் பெற்றேரா எண்ணினர். ஆனால் ஆறுமுகம் திருமணத்தில் விருப்புடையவராக இருக்கவில்லை. இருபத்தெட்டு வயது வரை அவரை ஒப்புக்கொள்ள வைக்க முடியவில்லை. அம்மனிடம் முறையிடுவதைத்தவிர தாய்க்கு வேறு வழி தெரிந்திருக்கவில்லை.

ஒருமுறை கதிரவேலுவுக்கு உடல்நலக் குறைவேற்பட்டது. புங்குடுதீவில் விலைபேசித் தீர்த்து வைத்திருந்த புகையிலைச் சிப்பங்களை அங்கு சென்று யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்து வருமாறு ஆறுமுகத்தையும் கூலியாட்களையும் அனுப்ப

நேர்ந்தது. முன்னரும் இப்பணிகளில் ஆறுமுகம் ஈடுபட்டிருந்தார். புங்குடுதீவிற்குச் செல்வதாயின் இரண்டு கடல்வழிகளைத் தோணிகளில் கடக்க வேண்டும். முதலில் பண்ணைக்கடல் வழி, பின்னர் வேலைனைத் தீவையும் புங்குடுதீவையும் இணைக்கும் கடல்வழி என்பளவற்றினைப் பாய்தோணிகளில் அல்லது சிறு வள்ளங்களில் ஏறிக் கடக்கவேண்டும். புங்குடுதீவில் பார வண்டிலில் புகையிலைச் சிப்பங்களை ஏற்றி இரண்டு கடல்வழி தோணித்துறைகளில் இறக்கி வள்ளங்களில் ஏற்றி யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவர நான்கு நாட்களாவது செல்லும். புங்குடுதீவுப் பயணத்தால் ஆறுமுகத்திற்கு இரண்டு பலன்கள் கிடைத்தன.

இன்று அவருடைய மனதைக் கவர்ந்து கொண்ட நாகமுத்து புங்குடுதீவு உடையார் ஜயம்பிள்ளையின் பறம்பரையில் வந்த இன்னொரு ஜயம்பிள்ளையிடம் தான், புகையிலைச் சிப்பங்கள் ஏற்றிவர ஆறுமுகம் சென்றிருந்தார். புங்குடுதீவுச் சிவன்கோயில் அருகில் அவர் வீடு இருந்தது. அங்கு தான் ஆறுமுகம் நாகமுத்துவைச் சந்தித்தார். அவர் மனதிற்குள் அவள் எப்படிப் புகுந்து கொண்டாளென்பது அவருக்குப் புரியவில்லை.

இன்னொரு அனுபவம் புகையிலைச் சிப்பங்களை ஏற்றிக்கொண்டு பாரவுண்டிலுடன் வந்து கொண்டிருக்கும்போது மன்றைதீவுப் பக்கமிருந்து பலர் விரைந்து வந்து பிரதான மன்பாதையில் ஏறினர். வண்டிலின் முன்னால் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த ஆறுமுகம் அவர்களைக் கண்டார். குழந்தை வேல் சுவாமிகளும் ஆறுமுகத்தின் நன்பர் அருளம்பலமும் அவர்களில் இருந்தனர். நன்பரைக் கண்டதும் ஆறுமுகம் அவரிடம் சென்றார். கடையிற்கவாமிகள் நீராவியடியில் ஒடுங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் (சமாதி ஒடுக்கம் 1891) அதற்காகக் குழந்தைவேற்கவாமி, நன்னித்தம்பி சுவாமி ஆகியோரை தான் மன்றைதீவிலிருந்து அழைத்துச் செல்வதாகவும் அருளம்பலம் தெரிவித்தார். புகையிலைச் சிப்பங்களை கவனமாக யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்குமாறு கல்யாட்களிடம் தெரிவித்துவிட்டு அக்கோஷ்டியுடன் ஆறுமுகம் நீராவியடியக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

தென்னிந்தியாவின் பொங்களூரிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஞானகுருவாக வந்து வண்ணார்பன்னணையில் தங்கி பெரியகடைப்பகுதி எங்கும் பித்தனாக அலைந்து கடையிற்கவாமி என்ற காரணப்பெயரோடு அருள் நிறைவாக நீராவியடியில் சமாதி கூடும் காலத்தில் நிழல்டையில் அமர்ந்தார். கால்களை மடக்கி இரு கைகளையும் தியானக் கோலவடிவில் மடியில் வைத்தவாறு சமாதியாகியிருந்தார். நிலத்தில் அவர் எதுவிதமான ஆதாரமுமின்றி அமர்ந்திருந்தார். அவரைச் சுற்றி தேஜஸ்மயமான ஒளி கவிந்திருப்பதாக ஆறுமுகத்திற்குப்பட்டது.

“சுவாமி” என்றழைத்தவாறு எல்லாரும் அவர் முன் பணிந்தனர். ஆறுமுகம் அப்படியே சொல்டாங்கமாக அவர் முன் விழுந்தார்.

சமாதிக்குரிய முன் னேற் பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. சமாதி வைபவத்தினை குழந்தைவேற்கவாமி ஆற்றினார். ஆறடி ஆழத்தில் நான்குடி அகஸ்சதுரக்குழி ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. சொங்கற்கள், உப்பு மற்றும் வாசனைத் திரவியங்கள் அதன் அருகில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. கடையிற்கவாமியை அவர் அமர்ந்த நிலையிலேயே அபிஷேகத் திரவியங்களால் அர்ச்சித்து தீபதூபங்காட்டி குழிக்குள் தூக்கி இறக்கி அமர்ந்தினார்கள். “அவரது சமாதி நிலைச் சரீரத்தைத் தூக்கிக் குழிக்குள் இறக்கியபோது என்னைத் தூக்கி அதற்குள் இறக்குவது போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது. அப்பிரமை என்னைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது. பிற்காலத்தில் ஆறுமுகம் தன் முத்தமகன் அருளம் பலத்திடம் அந்த அனுபவத்தினை எடுத்துரைத்துள்ளார். வாங்கில் அமர்ந்தபடி தனது தந்தையின் நினைவுகளைப் பல தடவைகள் அருளம்பலம் அம்மான் மருமகனான என்னிடம் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

கடையிற்கவாமிக்கு சமாதி கட்டினார்கள். சமாதிக் குழிமேல் மேடையமைத்து சிவலிங்கம் ஒன்றினைப் பிரதிஷ்டை பண்ணினார்கள். சமாதி வைபவத்தினைத் தொடர்ந்து தொடரவேண்டிய பூஜா கைங்கரியங்கள் குழந்தைவேற் கவாமியால் ஆற்றப்பட்டன. அந்தப் பூஜா கைங்கரியங்கள் நடந்த கால வேளைகளில் ஆறுமுகம் தன்னையே உற்றுப்பார்த்தவாறு எதையோ யாசிப்பது போல அமர்ந்திருப்பதைக் குழந்தைவேற் கவாமி அவதானித்தார். ஆறுமுகத்தின் மனநிலை அவருக்குப் புரிந்தது. ஏழாம் நாள் சமாதியைபவ நிறைவில் குழந்தைவேற் கவாமிகள் ஆறுமுகத்தின் அருகில் வந்தார். அவர் தோளில் தன் வலக்கரத்தினைப் பதித்தார். “வாழ்ந்து முழுத்துவிட்டு வாடா” இவதான் அவருக்குக் குழந்தைவேற்கவாமிகள் கூறிய வார்த்தைகள். குருவின் பரிசு தீட்சையும், குருவின் வாசக தீட்சையும் ஆறுமுகத்திற்குப் புதிய வாழ்க்கையினைச் சுட்டிக் காட்டன.

1891 இல் ஆறுமுகத்திற்கு அவருடைய இருபத்தெட்டாவது வயதில் கடையிற்கவாமி சமாதி அடைந்த அதே வருடத்தில் திருமணம் நடந்தேறியது. அவர் மனதில் சலனத்தை ஏற்படுத்திய புங்குடுதீவு நாகமுத்து மனைவியாக வந்து இணைந்தார். 1907ஆம் ஆண்டு வரை ஆறுமுகத்தின் வாழ்க்கை சீராக ஓடியது. அருளம்பலம், தையல்முத்து, கிராசம்மா, பொன்னுத்துரை, அன்னம்மா, வைத்திலிங்கம் என ஆறு பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோராயினர்.

குடும்பத்துடன் மனைவி வீட்டிற்குப் புங்குடுதீவிற்குச் செல்கின்ற வேளைகளில் ஆறுமுகத்திற்கு மிகப்பிழித்தமான இடமாகத் தேவிமுனைக்கரையும் அதில் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த ஆலை நிழலும் விளாங்கின. எப்படி அம்மன் கோயில் வேப்பமரநிழல் அவருக்குப் பிழித்தமாக இருந்ததோ அதுபோல தேவிமுனை ஆலைமரம் விளாங்கியது. அதில் அமர்ந்து நயினாதீவையும் அதில் உறையும் அம்மனையும்

சிந்தித்தபடி இருப்பார்.

சிலவேளைகளில் வள்ளம் ஏறி நயினாதீவிற்குச் சென்றுவிடுவார். ஓரிரு நாட்கள் வராதிருந்து விடுவார். சில நாட்கள் நெடுந்தீவிற்குச் சென்று அங்கிருந்து கச்சதீவிற்குப் பயணப்பட்டு கச்சதீவில் தென் னாங் கீற்றுச் சிறுகுடிலில் இராமேஸ்வரத்தினைப் பார்த்தபடி அமர்ந்திருக்கும் அருமனை வணங்கிவிட்டு மீன்பிழ வள்ளம் ஒன்றில் ஏறி இராமேஸ்வரத்திற்குச் சென்றுவிடுவார். அங்கிருந்து தல யாத்திரை மேற்கொள்வது அவர் வழக்கமாகிவிட்டது. சில நாட்கள் அலைந்து திரிந்துவிட்டு மீன்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வல்வெட்டித்துறையூடாகவோ மன்னார் ஊடாகவோ நெடுந்தீவு ஊடாகவோ வந்து சேர்வார். எதுவும் பேசமாட்டார். மெளனமாக அமர்ந்திருப்பார். சிந்தனை வயப்பட்டிருப்பார். அவர் போக்கினைச் சித்தன்போக்கு அனைவரும் புரிந்து கொண்டனர்.

குடும்பச்சுமை அவருக்கு இருக்கவில்லை. 62 வயதான கதிரவேலு பார்த்துக் கொண்டார். அவரின் புகையிலை வர்த்தகம் மிகச் செழிப்பாக நடந்தது.

1908 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் ஒரு நாள் ஆறுமுகம் காணாமல் போயினார். அவர் வள்ளம் ஏறி இந்தியாவிற்குச் சென்றுவிட்டார் என்பது தெரிந்தது. 1918 ஆம் ஆண்டு அவரை முாலீலிபுத்தூரில் கலட்டி எச்சாட்டி மஹாமாரி அம்மன் கோயிலின் பூசகராள துறையப்பா ஜயரின் தந்தையும், யாழ்ப்பாணத்தின் மேலதிக அரசாங்க அதிபராக விளங்கிய வைத்திலிங்கத்தின் பேரனாருமான அருணாசலக்குருக்கள் சந்திக்கும் வரை அவர் பற்றிய விபரங்கள் எவருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

இராமேஸ்வரத்திலிருந்து திருத்தலங்கள் ஒவ்வொன்றாக ஆறுமுகம் யாத்திரை செய்தார். அவருடைய திருக்கோலமும் மாறியது. சித்தர்களுடனும் துறவிகளுடனும் சேர்ந்து அலைந்தார். மெளனசுவாமியாக (மோனகுரு) விளங்கினார். அவருடைய அருட்பார்வையே பக்தர்களுக்கு மருந்தாக அமைந்தது. “மங்களம் சேர் திருவிழியால் அருளைப்பொழியும் வாளவர் கோன்” என்கிறார் பாரதியார். அவருடைய ஞானத்தில் அருட்செய்கைகளில் ஈடுபோடு கொண்ட முக்கியமான துறவிகளாக குள்ளச்சுவாமி, கோவிந்தசுவாமி, குவளைக்கண்ணன் என்போர் விளங்கினார். கோவிந்தசுவாமியை நெட்டைச்சுவாமி என்றும், குள்ளச்சுவாமியை மாங்கொட்டைச் சுவாமி என்றும் அழைத்தனர். இவர்கள் ஊழுராகத் தலங்கள் தலங்களாகத் திரிந்தனர். சுப்பிரமணியபாரதியாரை அவர்கள் சந்தித்த சம்பவம் மிக முக்கியமானது.

1908 முதல் 1918 வரை ஆங்கிலேயர் பாரதியாரைச் சிறைப்படுத்தத் தேடியதால் அவர் எட்டையபுரத்தினைவிட்டுத் தலைமைறைவாகப் புதுவையில் வாழ்ந்து வந்தார். தல

யாத்திரையின்போது புதுவைக்கு வந்திருந்த சுவாமியை பாரதியார் சந்திக்க நேர்ந்தது அச்சந்திப்பை “காவி வளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாடும் கழனிகள் கூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்” என்கிறார் பாரதியார். யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் அருட்பார்வை பாரதியாருக்குக் கிடைத்தது. அவரை மீண்டும் சந்திக்க பாரதியார் அவாக்கொண்ட போது, புதுவையில் பாரதியார் கரந்துறைந்த இல்லத்திற்கு யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமியை அழைத்துச் சென்று பாரதிக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் குவனைக் கண்ணன் சுவாமியாவார்.

“ஐகத்தினிலோர் உவமையிலா யாழ்ப்பாணத்துச்
சாமிதனை இவளென்றான் மனைக் கொணர்ந்தான்
அகத்தினிலே அவன் பாத மலைரப் பூண்டேன்
அன்றேயப் போதேவீ் டதுவே வீடு”.

என்கிறார் பாரதியார்.

யாழ்ப்பாணத்தீசன் என்றும், சங்கரன் என்றும், யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியை பாரதியார் போற்றுகிறார். பாரதியார் இன்னொருவிடத்தில் யாழ்ப்பாண சுவாமியை மோனகுரு என்கிறார். “மோனகுரு திருவருளால் பிறப்பு மாறி மற்றிலும் நாம் அமரநிலை கூழ்ந்துவிட்டோம்” என்கிறார். புதுவையில் பாரதியாரோடு இத்துறவிகள் பல காலம் தங்கியிருக்க வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமியால் ஓரிடத்தில் தங்கியிருக்க முடியவில்லை. 1916களில் அவர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வந்தார். சாத்தூர் பெருந்தெருவிலுள்ள புளியந்தோப்பு மயான பூமி அவருக்கு உகந்த சாந்திதவழமும் இடமாகப்பட்டது. இவரோடு நெட்டைச்சுவாமி குள்ளச்சுவாமி இருவரும் கூடவே வந்திருக்கலாம்.

புளியந்தோப்பில் தான் சத்திரப்பட்டி ஜமீன்தார் சங்கரபாண்டி என்பவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆறுமுகசுவாமியின் மீது அளவிலா பக்தி கொண்டவராக ஜமீன்தார் விளங்கினார். “சென்றபிறப்பில் நீ எனக்கு மகனாக இருந்தாய். நான் சமாதி கூடும்போது நீ தான் அக்காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். நீ எங்கிருந்தாலும் அந்த வேளை நீ இங்கிருப்பாய்” என்ற வேண்டுகோளை ஜமீன்தார் ஏற்றுக்கொண்பார். அச்சற்றாடலி ழுள்ள சாலியர் சமூகமக்கள் சுவாமியிடம் பக்தியும் நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடையதுன்பங்களைத் தீர்க்கும் மகனாக அவர் விளங்கினார்.

1918 ஆம் ஆண்டு சித்திரை நாளில் யாழ்ப்பாணத்து அருணாசலக் குருக்கள் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்குத் தலையாத்திரை மேற்கொண்டு வந்திருந்தார். கலட்டி எச்சாட்டி மஹாமாரி அம்மன் கோயில் குருக்கள் அவர். ஆறுமுகத்தினை நன்கு தெரிந்த அயவவர். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி கோதையைத் தரிசித்துக்

கொண்டிருக்கும்போது, புளியந்தோப்பில் அருளாளனாக யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி ஒருவர் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டார். ஊர் உந்துதல் காரணமாக மாட்டு வண்டிலில் ஏறி அங்கு வந்து சேர்ந்தார். ஆறுமுகசுவாமியை அருணாசலக்குருக்கள் முதலில் அடையாளம் காணவில்லை. சுவாமிகள் அடையாளங்கண்டு கொண்டார்.

“இருங்கள் குருக்களே, அன்னத்திற்குக் கலியாணம் நடந்தேறிவிட்டதா?” என்று ஆறுமுகம் வினவியதும் அருணாசலக்குருக்கள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டார். அன்னம் சுவாமிகளின் கடைசிமகள்.

“உன் பிள்ளைகள் கடைசிமகன் வைத்திலிங்கத்தைத் தவிர எல்லாருக்கும் திருமணமாகிவிட்டது. நல்லா இருக்கின்றனர். நீங்கள் ஊரை விட்டுவந்து பத்து வருடங்களுக்கு மேல் ஆகின்றது. என்ன செய்தீர்கள்? எங்கெங்கு போன்றீர்கள்? யார் யாரைச் சந்தித்தீர்கள்?”

அருணாசலக்குருக்களுக்கு ஆறுமுகம் விரிவாகச் சொன்னார். அதனை அவர் ஆறுமுகத்தின் முத்தமகன் அருளம்பலத்திற்கு யாழ்ப்பாணம் வந்து விரிவாகச் சொன்னார். அவரின் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் எடுத்துரைத்தார்.

அருணாசலக்குருக்கள், தான் அன்றே இராமேஸ்வரம் சென்று யாழ்ப்பாணம் திரும்புவதாகக் கூறினார். நாளை ஒரு நாள் தங்கிச் செல்லுமாறு ஆறுமுகம் கேட்டுக் கொண்டார். அவரது கோரிக்கையை அருணாசலக்குருக்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அதிகாலை புறப்பட்டுவிட்டார். அவர் பயணப்பட்ட வண்டிலை இமுத்த ஏருதுகள் சங்கரன்கோயில் அருகில் நிலத்தில் படுத்துவிட்டன. வண்டிக்காரன் எவ்வளவு முயன்றும் ஏருதுகள் எழு மறுத்து அடம்பிடித்தன. குருக்களுக்கு மனதில் ஒரு கலக்கம். “வண்டியை மீண்டும் ஸீ வில்லிபுத்தூருக்கே திருப்பு” என்றார். அவரால் நம்ப முடியவில்லை. ஏருதுகள் எழுந்து நின்றன. புளியந்தோப்பினை நோக்கி வேகமாக நடந்தன.

“ஆறுமுகசாமி சமாதி ஆகிக்கொண்டிருக்கிறார்” என்ற தகவல் பரவியது.

யாழ்ப்பாணத்து சுவாமிகள் தியான நிலையில் அமர்ந்திருந்தார். சத்திரப்பட்டி ஜமீன்தார் சங்கரபாண்டி தலைமையில் ஊர்மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். சுவாமியை அவ்வாறே தூக்கி இருத்தத்தக்க அளவில் குழி தோண்டப்பட்டிருந்தது. செங்கற்கள், உப்பு ஏனைய அபிஷேகத் தீரவியங்கள் என்பன குவிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆறுமுகசுவாமியைச் சுற்றி ஒரு பிரகாசம் பரவுவதை அருணாசலக்குருக்கள் கண்டார். சமாதிநிலையில் அபிஷேகம் நடந்தது. பால், தயிர், சுந்தனம், விபூதி, பன்னீர் என்பனவற்றால் அபிஷேகம் செய்தனர். இறுதியாக நெய் நிரம்பிய மண்சட்டியை

அவரின் சிரசில் வைத்தனர். கெட்டித்திருந்த நெய் உருகிப் பொங்கிச் சிரசின் வழியாக வழிவதைக் குருக்கள் கண்டார். கரங்கள் கூப்பிவணங்கினார்.

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சமாதி வைக்கப்பட்டார்.

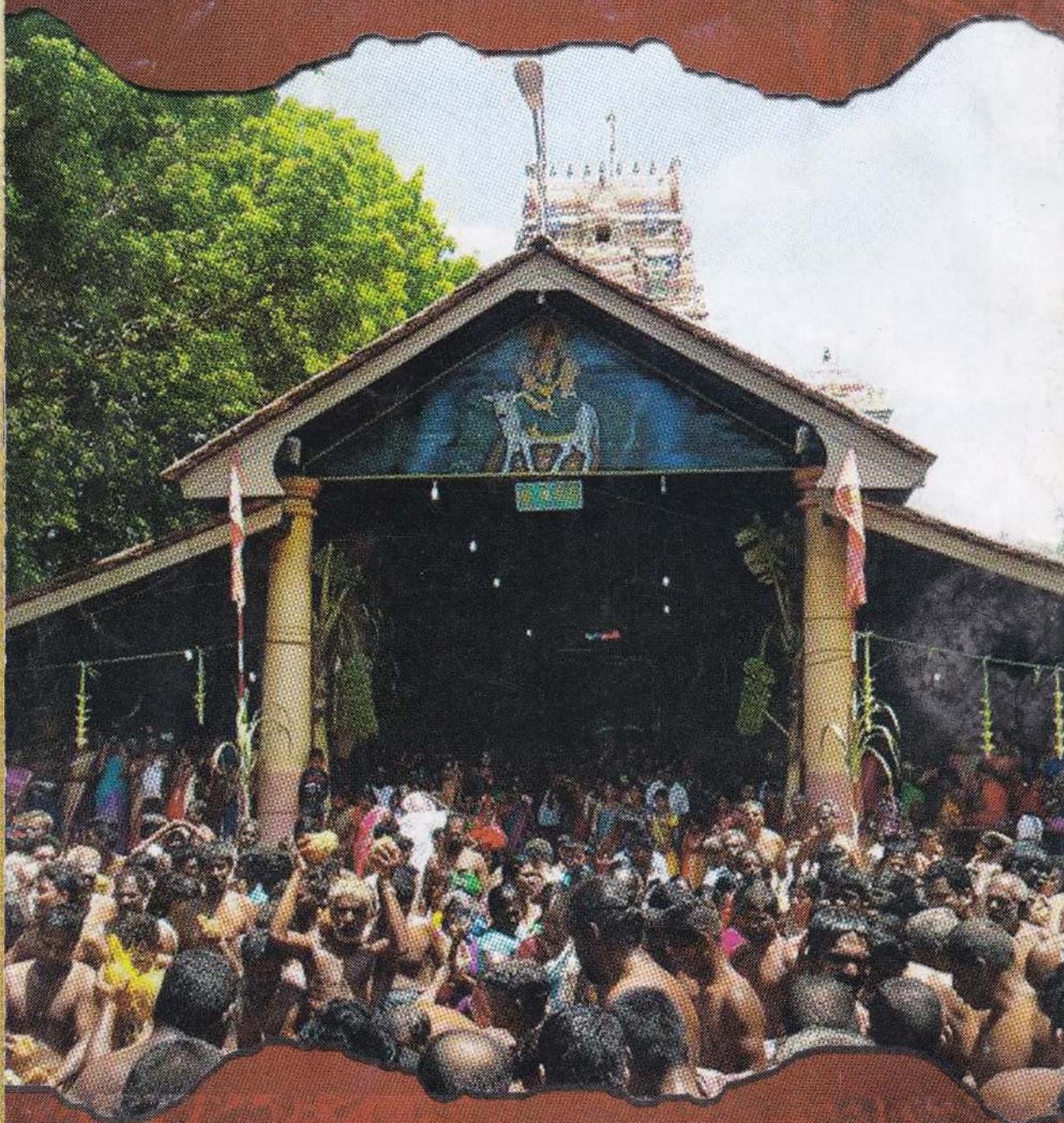
சமாதியின் மீது, சிவலிங்கத்தைப்பிரதிஷ்டை செய்வித்து சிறியதொரு ஆலயம் ஜமீன்தார் அமைப்பித்தார். கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்படம் என்பன கல்வினால் சமைக்கப்பட்டன. முன் மண்டபம் தென்னாங்கீற்றுக் கொட்டகையாக விளங்கியது.

எனது இந்தியப் பயணங்களின் போது ஒவ்வொரு தடைவயும் ஸீவில்லிபுத்தூருக்குச் சென்று ஆறுமுகசுவாமியைத் தாசித்துத் திரும்புவேன். எனது நாவல்களில் ஒன்றாகிய “மரணங்கள் மலிந்த பூமிக்கு தமிழ்நாடு இகைக்கியப் பெருமன்றம் பரிசு ஒன்றினைப் பாரதி விழாவில் தருவதற்காக எட்டையபுரத்திற்கு அழைத்திருந்தது. பாரதி மணிமண்டபத் திறந்தவெளியரங்கில் பரிசினைப் பெற்ற நான் சில வார்த்தைகள் பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. “பாரதியின் பாதம் உலாவிய இந்த மண்ணில் நடப்பதற்கு நான் பெரும் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். பாரதியின் ஞானகுருவாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் பேரன் நான். அந்தச் சொந்தம் தான் இவ்வடிவில் என்னை வரவழைத்து பாரதியின் இல்லைத்தையும் அவர் காலதிப்பட்ட தெருக்களையும் தரிசிக்க வைத்திருக்கின்றது” எனக் குறிப்பிட்டேன். யாழ்ப்பாணம், ஸண்டன், கண்டா, ஜேர்மனி முதலான நாடுகளில் வசிக்கும் அவரது பரம்பரையினர் இந்தியா சென்றால் அங்கு சென்று தரிசித்து வருவார்கள். ஆறுமுக சுவாமி கோயிலின் தென்னாங்கீற்றுக் கொட்டகையை நீக்கி மகா மண்டபம் ஒன்று கட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டது.

இந்த ஆயைத்தினை அதன் சுற்றாடலிலுள்ள ஆறு ஊர் சாலியர் சமூகத்தினருக்குப் பாத்தியப்பட்டது. அவர்களினால் காலம் காலமாகப் பலிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பண்டாரம் ஞானகுருசாமி கோயிலின் பூஜா கைங்கரியங்களைக் கவனித்து வருகின்றார். தமிழ்நாடு திருநெல்வேலியில் வாழ்கின்ற தம்பி பத்மநாதன் ஊடாக சாலியர் சமூகத்தினரிடம் எமது வேண்டுகோளை முன்வைத்தோம். ஸீ யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சமாதிக் கோயிலின் மகாமண்டபத்தினை வில் வளைவு அங்கார மண்டபமாகக் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கான அடிக்கல் 2005 ஏப்ரல் 13ஆம் திகதி இடப்பட்டது. மண்டபம் 2006, மே மாதம் 05ஆம் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது.

**அவஸ்ரேலியாவில் எமது தேவஸ்தானத் தலைவர்
பங்குபற்றிய நூன்மீக சிறப்பு நிகழ்ச்சி**

சுதுமலை புவனேஸ்வரி அம்பாள் திருக்கோவில்